

คู่มือผู้บำเพ็ญหัจญ์ อุมเราะฮ์

และเยือนมัสยิดรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

เรียบเรียงโดย

หน่วยงานชั้นนำอิสลามในช่วงหัจญ์

แปลโดย สะซัน อับดุลกอเดร์

รับรองโดย

สถาบันวิจัยวิชาการและการพัฒนา

และท่านเชค มุหัมมัด บิน ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน

ขออัลลอฮ์ทรงโปรดเมตตาท่านด้วยเทอญ

islamhouse.com

1428 - 2007

คำนำ

มวลดการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์เดียว การขอพรและความสันติจึงมีแต่ท่านนบีมุหัมมัด บิน อับดุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ครอบครัวของท่านและบรรดาสหายของท่านด้วยเทอญ

หน่วยงานชั้นนำอิสลามในช่วงห้าทศวรรษของหนังสือคู่มือฉบับย่อเล่มนี้แต่ท่านผู้มาบ่าเพ็ญหัจญ์ทั้งหลาย ซึ่งคู่มือฉบับนี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการบ่าเพ็ญหัจญ์และอุมเราะฮ์ และเราขอเริ่มคู่มือฉบับนี้ด้วยการส่งเสียตัวของเราเองและแก่ทุกท่าน ดังที่อัลลอฮ์ ชุบฮานะฮ์ฮะวะตะอะลา ได้บอกลักษณะบ่าวของพระองค์ที่ประสบกับชัยชนะ และได้ผลกำไรในโลกนี้และโลกหน้า และข้อแนะนำทั่วไปที่ท่านทั้งหลายต้องถือปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติได้ตรงตามพระบัญชาของพระผู้อภิบาลที่ทรงบรรยายลักษณะปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ได้รับชัยชนะ และประสบความสำเร็จทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ไว้ในอายะฮ์ต่อไปนี้

﴿ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴾

العصر: ٣

"และพวกเจ้าจงตักเตือนกันในเรื่องที่เป็นสัจธรรม
และพวกเจ้าจงตักเตือนกันให้มีความอดทน"
(อัลอัศรี : 3)

และพระองค์ได้ตรัสอีกว่า

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى

الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ﴿٢﴾ المائدة : ٢

"และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในเรื่องความดี
และความยำเกรง และพวกเจ้าอย่าได้
ช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นบาปและการเป็น
ศัตรูกัน" (อัลมาอิดะฮฺ : 2)

เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านทั้งหลายคงจะตั้งใจอ่านคู่มือนี้
ก่อนที่ท่านทั้งหลายจะเข้าสู่พิธีหัจญ์ ทั้งนี้ เพื่อท่านจะสามารถ
ปฏิบัติพิธีหัจญ์นี้ด้วยความเข้าใจ ชัดเจน และเราหวังว่าหนังสือ
คู่มือเล่มนี้จะช่วยตอบคำถามและข้อสงสัยของท่านอีกด้วย เราขอ
วิงวอนต่ออัลลอฮฺจงโปรดประทานหัจญ์ที่มั้บรूर(ที่พระองค์ทรงรับ)

และสระแอะที่มีชฎูร(ที่ได้รับการตอบแทน) แก่ท่านทั้งหลายและโปรด
รับกิจการงานที่ดีของเราทุกคนด้วยเถิด

วัสสกลามุอะลัฎฎุม วะเราะฮุมะตุลลอฮุ วะบะเราะกาตุฮุ

สารบัญ

ข้อสังเขยที่สำคัญ สำหรับผู้บำเพ็ญหัจญ์ทั้งหลาย.....	9
สิ่งที่ทำให้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม.....	15
ท่านจะบำเพ็ญหัจญ์และอุมเราะฮ์และเยือนมัสยิดรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อลัยฮิวะซัลลัม อย่างไร?	22
วิธีการบำเพ็ญอุมเราะฮ์.....	24
วิธีการบำเพ็ญหัจญ์.....	31
สิ่งจำเป็นที่ผู้ครองอิหฺรอมต้องถือปฏิบัติ.....	37
ข้อห้ามเฉพาะผู้ชายที่ครองอิหฺรอม	38
การเยือนมัสยิด รอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม	40
ข้อผิดพลาดที่ผู้บำเพ็ญหัจญ์บางท่านปฏิบัติ	45
หนึ่ง : ข้อผิดพลาดในการครองอิหฺรอม.....	45
สอง : ข้อผิดพลาดในการฎะวาฟ.....	45
สาม : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างการสะแอ	48
สี่ : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระหว่างการรุกูฟ ณ ทุ่งอะเราะซะฮ์.....	48
ห้า : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างอยู่ที่มุซตะดิลิยะฮ์	50
หก : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างขว้างญัมเราะฮ์ (เสาหิน).....	50
เจ็ด : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการฎะวาฟอะดาศ์.....	52

แปด : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในขณะที่เขียนมัศยิตรอชูล คีออลลัลลอลอฮุอัยฮิ วะฮัลลัม.....	53
ข้อแนะนำสำหรับผู้บำเพ็ญหัจญ์ อุมเราะฮุและการเขียนมัศยิตรอชูล คีออลลัลลอลอฮุ อะลัยฮิ วะฮัลลัม.....	57
ดูอาห์ทั่วไป.....	66

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ข้อสั่งเสียที่สำคัญ สำหรับผู้บำเพ็ญหัจญ์ทั้งหลาย

เราขอสรรเสริญต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ทรงกรุณาให้พวกเรา ได้มาประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮฺ และเราขอวิงวอนต่อพระองค์ ได้โปรดรับกิจการงานของเราด้วย และจงเพิ่มพูนผลบุญของเราด้วยเถิด

และเราขอเริ่มต้นข้อสั่งเสียต่อไปนี้ ด้วยความหวังอันเปี่ยมล้น ว่า อัลลอฮฺจะทรงประทานหัจญ์ที่มีบารูร์แก่เรา และทรงรับกิจการงานที่ดีของเรา

1- โปรดระลึกอยู่เสมอว่า ท่านกำลังอยู่ระหว่างการเดินทางที่มีความจำเริญ ตั้งมั่นอยู่ในเอกภาพต่ออัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจ และยินดีตอบรับคำเชิญชวนของพระองค์ ด้วยความภักดีต่อพระองค์ มุ่งหวังผลบุญ (การตอบแทน) จากพระองค์ และเชื่อฟังท่านนบี มุฮัมมัด คือลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลิม ซึ่งผลตอบแทนของหัจญ์มีบารูร์นั้น คือสวรรค์

2- พึงระวังอย่าให้ชัฏฏอน (มารร้าย) ยั่วยุในหมูท่านทั้งหลาย เพราะมันคือศัตรูที่จ้องฉวยโอกาสอยู่ตลอดเวลา ให้พวกท่านทั้งหลาย

ทะเลาะเบาะแว้งกัน ด้วยเหตุนี้ท่านทั้งหลายต้องมีความรักใคร่ซึ่งกัน
และกัน

และจงออกห่างจากการโต้แย้ง ทะเลาะวิวาท และการฝ่าฝืน
ต่ออัลลอฮฺ และท่านทั้งหลายพึงทราบเถิดว่า ท่านรอซูล คือลัลลอฮฺอ
ลยฮิวะซัลดัม ได้กล่าวไว้ว่า

« لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا
يُحِبُّ لِنَفْسِهِ »

"คนหนึ่งคนใดในพวกท่านจะยังไม่ศรัทธาอย่าง
แท้จริง (ที่สมบูรณ์) จนกว่าเขาผู้นั้นจะรักใคร่พื
่น้องมุสลิมของเขา เหมือนกับที่เขารักตัวของเขา
เอง"

3- จงถามบรรดาผู้รู้ในสิ่งที่ท่านข้องใจ ในศาสนิกกิจและวิธีการ
ทำหัจญ์ เพื่อที่ท่านจะได้รู้แจ้งชัดเจน
ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า

﴿ فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

النحل: ๔๓ ﴿

"ดังนั้น สุเจ้าทั้งหลายจงสอบถามบรรดาผู้รู้เถิด
หากพวกเจ้าไม่รู้" (อัลนะห์ลุ : 43)

และท่านรอซูล คือลัลลอสฺอฺลยฺฮฺวะซัลลัม ยังได้กล่าวไว้ว่า

«مَنْ يُرِدْ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ»

"ผู้ใดก็ตามที่อัลลอสฺอฺลยฺฮฺวะซัลลัมให้เขาได้รับความ
ดีแล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาผู้นั้นเข้าใจอย่างถ่อง
แท้ในกิจการศาสนา"

4- ฟังทราบเถิดว่า อัลลอสฺอฺลยฺฮฺวะซัลลัมได้ทรงกำหนดฟัรฎู ต่างๆ แก่เรา
และในขณะที่เดียวกัน พระองค์ก็ทรงกำหนดซุนนะฮฺ (หรือสุนัต คือสิ่งที่
ทำแล้วได้ผลบุญ ไม่ทำก็ไม่ผิด) หลากหลายเหมือนกัน และพระองค์
จะไม่ทรงรับสิ่งที่เป็นซุนนะฮฺจากผู้ที่ละทิ้งสิ่งที่เป็นฟัรฎู และเนื่องจากมี
ผู้บ่าเพ็ญหัจญ์บางท่านละเลยต่อสิ่งดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ เขาจึงสร้าง
ความเดือดร้อนให้แก่มุสลิม เช่น การแย่งเบียดเสียดกันเข้าจุมพิตหินดำ
หรือรีบเร่งเดินช่วงฆุลาอฺวาฟ หรือพยายามละหมาดหลังมะกอมอฺบรอฮีม
ให้ได้ในขณะที่คนแออัด หรือแย่งกันดื่มน้ำซัมซัม เป็นต้น ซึ่งสิ่งที่ได้
กล่าวมานี้เป็นเพียงแค่ซุนนะฮฺ แต่การสร้างความเดือดร้อนให้แก่เพื่อน
มุสลิมด้วยกันนั้นเป็นสิ่งที่จะต้องห้าม

ดังนั้น มันเป็นการสมควรหรือ ที่เราจะทำสิ่งที่ต้องห้ามเพียงเพื่อให้ได้ในสิ่งที่เป็นชุนนะฮฺ

ด้วยเหตุนี้ ท่านทั้งหลายจงออกให้ห่างไกลจากการสร้างความเดือดร้อนให้แก่เพื่อนมุสลิมด้วยกัน แล้วอัลลฮฺจะทรงประทานผลบุญอันยิ่งใหญ่ให้แก่ท่าน และเราขอเสริมสิ่งที่ต้องระมัดระวังแก่ท่านดังต่อไปนี้

(ก) ไม่เป็นการสมควรที่ผู้ชายมุสลิมจะละหมาดเคียงข้างหรือข้างหลังผู้หญิงในมัสยิดหะรอม หรือที่มัสยิดอื่นๆ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ถ้าเขาสามารถหลีกเลี่ยงได้ ส่วนผู้หญิงนั้นต้องละหมาดข้างหลังผู้ชายเสมอไป

(ข) ไม่ควรละหมาดตามทางเดิน ข้างประตูทางเข้าออกต่างๆ ของมัสยิดหะรอม หรือขวางประตู เพราะการดังกล่าวสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้เดินผ่านเข้าออก

(ค) ไม่อนุญาติให้นั่งล้อมรอบกะอูบะฮฺ (บัยตุลลฮฺ) ยืนนมาซข้างกะอูบะฮฺ ขวางทางคนเดินภาะวะฟในยามผู้คนแออัดยึดเยียด เช่น ยืนขอคู่อาร์หรือละหมาดหลังมะกะอมอิบรอฮีม เพราะการกระทำดังกล่าวเป็นสาเหตุให้เกิดอันตรายกีดขวางและทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

(ง) การจุมพิตหินดำนั้นเป็นชุนนะฮฺ และการให้เกียรติแก่มุสลิมนั้นเป็นฟัรฎู ฉะนั้นท่านอย่าทิ้งฟัรฎูนี้เพียงเพื่อจะทำชุนนะฮฺ ดังนั้น การยกมือขึ้นไปยังหินดำ พร้อมกับกล่าวตักบีร์ในขณะภาะวะฟ ณ เขตที่ตรง

กับหินดำในขณะที่ฝูงชนแน่นขนัดนั้น ก็นับว่าเป็นการเพียงพอแล้ว และ
ท่านควรเดินออกจากลานฆาตกรรมด้วยความสงบ

(๑) มีซุนนะฮฺในขณะที่เดินผ่านรูกนูล ยะมานี คือการตะอะ หรือ
สัมผัสมันด้วยมือขวา และกล่าวว่า

« بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ »

"ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺผู้ทรง
ยิ่งใหญ่ (ผู้ทรงเกรียงไกร)"

และหากไม่สามารถตะอะหรือสัมผัส รูกนูล ยะมานี ได้ ก็ให้เดิน
ผ่านไปโดยไม่ต้องชี้มือ และไม่ต้องกล่าวตักบีร์ เพราะวาสิ่งดังกล่าวนั้น
ไม่ใช่แบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลิม และในขณะที่
เดินตรงช่วงระหว่างรูกนูล ยะมานีกับมุหมินดำนั้น มีซุนนะฮฺให้กล่าว
ดังนี้

﴿ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الآخِرَةِ

حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ البقرة: 201

"โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานให้แก่พวก
เราซึ่งสิ่งดีงามในโลกนี้ และสิ่งดีงามในวันปรโลก
และทรงโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากการ
ลงโทษในไฟนรกด้วยเถิด " (อัลบะกอเราะฮฺ : 201)

สุดท้ายนี้ เราขอให้ท่านจงยึดมั่นด้วยการปฏิบัติตามอัลกุรอาน และแบบอย่าง (ซุนนะฮฺ) ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ดังที่อัลลอฮฺทรงได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾

﴿ ๑๓๓ ﴾ آل عمران : ๑๓๒

"และสุเจ้าทั้งหลายจงภักดีต่ออัลลลอฮฺ และต่อ
รอซูล (ศาสนทูต) เพื่อพวกเขาจะได้รับ ความ
เมตตา" (อาล อิมรอน : 132)

สิ่งที่ทำให้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม

พี่น้องที่เคารพ ฟังทราบเถิดว่ามีสาเหตุหลายประการที่ทำให้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม แต่ที่เกิดขึ้นมากมีอยู่ 10 ประการ ซึ่งต้องระวังให้ดีคือ

ประการที่หนึ่ง การตั้งภาคีในการเคารพอัลลอฮ์ ชุบฮานะฮ์ฮะวะตะอะลาา ซึ่งพระองค์ทรงกล่าวไว้ดังนี้

﴿ إِنَّهُ، مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ
وَمَا أَوْلَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾
المائدة: ๗๒

"และแท้จริงผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ แน่นอนอัลลอฮ์ จะให้สรวงสวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับผู้อธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือ" (อัล-มาอิดะฮ์ : 72)

ส่วนหนึ่งของการตั้งภาคีนั้นคือ การขอความช่วยเหลือจากผู้ทีล่วงลับไปแล้ว การขอความช่วยเหลือจากพวกเขา การนะฮ์ร (การบนบาน) ต่อเขาเหล่านั้น หรือเชือดสัตว์พลีเพื่อเขาเหล่านั้น

ประการที่สอง ผู้ใดที่ให้ผู้อื่นเป็นสื่อระหว่างเขากับอัลลอฮฺ โดยขออ้ออาอี ขอความช่วยเหลือ มอบหมายการงาน (ตะวั๊กัล) แก่พวกเขาเหล่านั้น เขาผู้นั้นก็ตกเป็นกาฟิรโดยเอกฉันท์ ตามทัศนะของอุละมาอ์ทั้งหมด

ประการที่สาม บุคคลใดที่ไม่ยอมรับว่าผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺนั้นเป็นกาฟิร หรือสงสัยในการเป็นกาฟิรของผู้นั้น หรือบอกว่าแนวทางของพวกเขาถูกต้อง บุคคลนั้นก็ตกเป็นกาฟิรเช่นกันโดยเอกฉันท์

ประการที่สี่ บุคคลที่เชื่อว่าแนวทาง (สัจธรรม) อื่นๆ ที่มีใช้ของท่านรอซูล คือลัทธิลอลฮูอ์ลัทธิฮิวะซัลลัม สมบูรณ์กว่าแนวทาง (สัจธรรม) ของท่านรอซูล คือลัทธิลอลฮูอ์ลัทธิฮิวะซัลลัม หรือ เชื่อว่ากฎหมายอื่นดีกว่ากฎหมายที่ท่านศาสนทูตที่ได้ปฏิบัติไว้เป็นแบบอย่าง เช่นคนที่ยกย่องว่ากฎหมายของเหล่าอสูต (ทรรราชย์) ดีกว่ากฎหมายของท่านศาสนทูต เขาผู้นั้นก็ตกเป็นกาฟิรเช่นเดียวกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) เชื่อว่ากฎหมายที่มนุษย์วางขึ้นมานั้น ดีกว่ากฎหมายอิสลาม หรือเชื่อว่า ระบบอบการดำเนินชีวิตแบบอิสลามนั้น ไม่เหมาะสมที่จะใช้ปฏิบัติในทศวรรษนี้ หรือเชื่อว่าอิสลามคือต้นเหตุที่ทำให้ชาวมุสลิมล้าหลัง หรือเชื่อว่าอิสลามนั้นมีไว้สำหรับความสัมพันธ์

ระหว่างกับอัลลอฮ์เท่านั้น โดยตัดความสัมพันธ์ด้านอื่นๆ ของชีวิตออก
อย่างสิ้นเชิง

(ข) ท้วงติงกฎหมายของอัลลอฮ์ เช่นบทลงโทษตัดข้อ่มือผู้
ชโมย หรือการขว้างผู้ทำชินาที่มีภรรยาแล้วด้วยก้อนหินนั้น เป็น
บทลงโทษที่ไม่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน

(ค) เชื่อว่ากฎหมายที่มีไซ้ของอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะ เป็นกฎหมาย
แพ่ง อาญา หรืออื่นๆ สามารถนำมาปฏิบัติได้ ถึงแม้ว่าเขาผู้นั้นจะไม่
ยอมรับว่ากฎหมายนั้นดีกว่ากฎหมายอิสลามก็ตาม ทั้งนี้เพราะการเชื่อ
เช่นนั้น ก็เท่ากับว่าเขาได้ทำสิ่งต้องห้าม(หะรอม)โดยเอกฉันท์ของอู
ละมาอีให้กลายเป็นสิ่งที่อนุมติให้ทำได้ และบุคคลใดก็ตามที่อนุญาตให้
ทำสิ่งหะรอมต่างๆ ที่เขารู้้อย่างแน่ชัดว่าเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เช่น
การทำชินา การเสพของเมา และการกินดอกเบี๋ย และอื่นๆ เขาผู้นั้นก็
กลายเป็นกาฟิร โดยมติเอกฉันท์ของอูละมาอี

ประการที่ห้า บุคคลใดเกลียดชังส่วนหนึ่งส่วนใดของคำสอนของท่าน
รอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ดังที่ได้กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าเขาผู้นั้นได้
ถือปฏิบัติคำสอนนั้นก็ตาม บุคคลนั้นก็ตกเป็นกาฟิร ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์
ได้ทรงกล่าวไว้ว่า

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا ۖ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۖ ﴾

﴿ ٩ ﴾ محمد: ٩

"ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาเกลียดชังบทบัญญัติที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมา ดังนั้น พระองค์จึงทรงให้การทำงานของพวกเขาไร้ผล" (มุหัมมัด : 9)

ประการที่หก บุคคลใดที่เย้ยหยันต่ออัลลอฮ์หรือคัมภีร์ของพระองค์ หรือรอซูลของพระองค์ หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดในศาสนาของพระองค์ เขาผู้นั้นก็ตกเป็นกาфир ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์ทรงกล่าวไว้ดังนี้

﴿ قُلْ أَيْلَهُ وَعَايِنُهُ ۖ وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ

تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْزِرُوا فَمَا كَفَرْتُمْ بَعْدَ

﴿ ٦٥ - ٦٦ ﴾ التوبة: ٦٥ - ٦٦

"จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด)ว่า ต่ออัลลอฮ์และบรรดาโองการของพระองค์ และรอซูลของพระองค์ กระนั้นหรือที่พวกท่านเย้ยหยันกัน พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปกิเสศศรัทธาแล้ว" (อัล-เตาบะฮ์ : 65-66)

ประการเจ็ด การทำไสยศาสตร์ หรือทำเสน่ห์และสิ่งอื่นที่เข้าอยู่ในข่ายนี้ ได้แก่การทำให้สามีหมดความรักในตัวภรรยาของเขา และหันไปรักหญิงอื่น การแปรเปลี่ยนความรักของสามีภรรยาให้เป็นความเกลียดชังกัน หรือผลักดันให้เพื่อนมนุษย์ด้วยกันกระทำการหนึ่งสิ่งใดที่เขาไม่ชอบ ด้วยการใช่วิธีที่ชั่วร้ายโดยมิชอบบุคคลใดกระทำเช่นนั้น หรือยินดีกับการกระทำนั้น เขาก็กลายเป็นกาฟิรทันที เพราะอัลลอฮฺทรงกล่าวไว้ว่า

﴿ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ

فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۝۱۰۲ ﴾ البقرة: 102

"และเขาทั้งสอง(มลาอิกะฮฺฮารูตและมารูต)จะไม่สอน (วิชาไสยศาสตร์) แก่ผู้ใดนอกจากจะบอกไว้ล่วงหน้าว่า แท้จริง เราเพียงเป็นผู้ทดสอบจากอัลลอฮฺ ดังนั้นอย่าเนรคุณอัลลอฮฺเลย" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 102)

ประการที่แปด การเข้าข้างพวกกาฟิร และการช่วยเหลือพวกเขาในการทำลายล้างมุสลิมด้วยกัน เพราะอัลลอฮฺทรงกล่าวไว้ดังนี้

﴿ وَمَنْ يَتَّوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ۝۵۱ ﴾ المائدة: 51

"และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าที่ให้พวกเขาเป็นมิตรแล้ว
ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้อธรรม" (อัล-มาอิ
ดะฮฺ : 51)

ประการที่เก้า บุคคลใดเชื่อว่ามุสลิมสามารถถอนตัวออกจากชะรีอะฮฺ
(บัญญัติอิสลาม) ได้ เขาผู้นั้นก็กลายเป็นกาฟิร ดังที่อัลลอฮฺทรงกำชับไว้
ว่า

﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ

فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ آل عمران : ٨٥

"และผู้ใดแสวงหาอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็
จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขา
จะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน" (อาละอิมรอน : 85)

ประการที่สิบ การปฏิเสธและหันหลังให้กับศาสนาของอัลลอฮฺ หรือ
หลักการใดหลักการหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบของการเป็นมุสลิม โดยไม่
สนใจที่จะศึกษาหาความรู้และปฏิบัติสิ่งดังกล่าว เพราะอัลลอฮฺทรงระบุ
ไว้ว่า

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بَيِّنَاتٍ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا

إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ السجدة : ٢٢

"และผู้ใดเล่าที่อธรรมยิ่งไปกว่าผู้ถูกเตือนให้รำลึกถึงเครื่องหมายต่างๆ (คือคำสอนทั้งหลาย) ของพระเจ้าของเขา แล้วเขาก็ผินหลังให้กับอาเยฮูเหล่านั้น แท้จริงเราจะเป็นผู้ลงโทษบรรดาผู้กระทำความผิดทั้งหมด" (อัล-ฮัจญ์เราะฮ์ : 22)

และทรงกำชับอีกว่า

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴾

الأحقاف : 3

"และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นผู้หันหลังให้กับสิ่งที่พวกเขาถูกตักเตือนไว้" (อัล-อะหฺกัฟ : 3)

ไม่มีข้อแตกต่างใดๆ ต่อสิ่งที่สิ้นสภาพการเป็นมุสลิมทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนั้น ระหว่างผู้ที่กระทำการดังกล่าวโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม นอกจากผู้ที่ถูกบังคับเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้น เราขอต่ออัลลอฮ์ทรงโปรดคุ้มครอง ปกป้องพวกเราให้พ้นจากความพิโรธของพระองค์ และรอดพ้นจากการถูกลงโทษที่ทุกข์ทรมาณด้วยเถิด

ท่านจะบำเพ็ญหัจญ์และอุมเราะฮ์ และเยือนมัสยิดรอซูล คือลัลลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม อย่างไร?

พี่น้องมุสลิมที่มีเกียรติทั้งหลาย

พิธีหัจญ์นั้นแบ่งออกเป็นสามประเภทคือ หัจญ์ตะมัดตุอ์ หัจญ์ กิรอน และหัจญ์อิฟรอด

- **หัจญ์ตะมัดตุอ์** คือการครองอิหฺรอมอุมเราะฮ์ (แต่งชุดอิหฺรอม) ในช่วงเดือนหัจญ์ ซึ่งเริ่มตั้งแต่รุ่งอรุณวันแรกของเดือนเซาวาล จนถึงรุ่งอรุณของวันที่สิบเดือนซุลหิจญะฮ์ และหลังจากเสร็จสิ้นพิธีอุมเราะฮ์ก็ปลดชุดอิหฺรอม เมื่อถึงวันที่แปดของเดือนซุลหิจญะฮ์ (วันตารีวีเยฮ์) ของปีเดียวกับที่เขาทำอุมเราะฮ์นั้น ก็ให้ครองอิหฺรอมหัจญ์จากที่พำนักในมักกะฮ์ หรือซานเมืองมักกะฮ์

- **หัจญ์กิรอน** คือการครองอิหฺรอมหัจญ์และอุมเราะฮ์พร้อมกันในเดือนที่อนุมัติให้ทำหัจญ์ คือเดือนเซาวาล ซุลเกาะฮฺอะฮ์ และซุลหิจญะฮ์ โดยที่เขาจะไม่ปลดชุดอิหฺรอมนั้นจนกระทั่งถึงวันนะหฺร์ (วันเชือดสัตว์พลี คือในวันที่สิบซุลหิจญะฮ์) หรือครองอิหฺรอมอุมเราะฮ์ในเดือนหัจญ์ แล้วเขาได้เนียตหัจญ์เข้าไปในอุมเราะฮ์ก่อนที่เขาจะเฆาะวาฟอุมเราะฮ์

- **หัจญ์อิฟรอด** คือการครองอิหฺรอมหัจญ์เพียงอย่างเดียวในหัจญ์ ณ มีกอต (สถานที่กำหนดให้ครองอิหฺรอม) หรือจากที่บ้านของเขา

ถ้าหากว่าบ้านของเขาอยู่ในเขตมีกอด หรือในมัทกะฮะฮากเขาพักอยู่ในนครมัทกะฮะฮ หลังจกนั้นเขาก็ยังคงอยู่ในอิหฺรอหมต่อไปจนถึงวันที่สิบเดือนซุลหิจญะฮะฮ (วันนัฮ์รหรือวันเชือดกุรบาน) ในกรณีที่เขา นำฮัจญ์ (คือสัตว์สำหรับเชือดพลี ได้แก่อูฐ วัว หรือแพะ) มาด้วย และหากเขาไม่ได้ นำฮัจญ์มาก็คจะเป็นการดีถ้าเขาจะเปลี่ยนเนียต(การตั้งใจ)บำเพ็ญหัจญ์ของเขาให้กลายเป็นอุมเราะฮะฮะฮ ซึ่งจะเป็นการบำเพ็ญหัจญ์แบบตะมัดตุฮ์ โดยให้ฎะวาฟ สะแอ ตัดผม และเปลี่ยนชุดอิหฺรอหมเป็นชุดธรรมดาได้ อย่างที่ท่านนบีใช้ให้บรรดาผู้ที่ครองอิหฺรอหมหัจญ์และไม่ได้ นำสัตว์สำหรับมาเชือดพร้อมกับเขาด้วยการเปลี่ยนเจตนาเป็นทำหัจญ์แบบตะมัดตุฮ์เสีย

และหัจญ์ตะมัดตุฮ์เป็นพิธีหัจญ์ที่ประเสริฐที่สุดสำหรับผู้ที่ไม่ได้ นำสัตว์สำหรับเชือดพลีมากับเขาด้วย เพราะท่านนบีใช้ให้บรรดาสาวกของท่านและได้เน้นแก่พวกเขาเหล่านั้นให้ทำหัจญ์แบบตะมัดตุฮ์

วิธีการบำเพ็ญอุมเราะฮฺ

1- เมื่อท่านมาถึงมิกอต(สถานที่กำหนดให้ครองอิหฺรอม)แล้ว สิ่งที่ต้องทำคือ ทำความสะอาดร่างกายโดยการอาบน้ำก่อนครองอิหฺรอม ใส่เครื่องหอมที่ร่างกายโดยไม่ต้องใส่ที่ผ้าอิหฺรอม เสร็จแล้วให้สวมชุดอิหฺรอมที่เตรียมไว้ **สำหรับผู้ชาย** ใช้ผ้าอิหฺรอมสองผืน โดยผืนหนึ่งสำหรับนุ่งปกปิดร่างกายส่วนล่าง และอีกผืนหนึ่งสำหรับห่มคลุมร่างกายส่วนบน และควรใช้ผ้าสีขาวเป็นการดีที่สุด **ส่วนสตรีนั้น** ให้สวมใส่เสื้อผ้าตามปกติที่ปราศจากเครื่องประดับ และต้องไม่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่คล้ายกับเสื้อผ้าผู้ชาย หรือเสื้อผ้าของผู้หญิงกาฟิร เสร็จแล้วจึงตั้งเจตนา (เนียต) ทำอุมเราะฮฺโดยกล่าวตัลบียะฮฺ คือ ลับบัยกะฮฺ อุมเราะฮฺ ซึ่งกล่าวดังนี้

«لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ

وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»

"ข้าพระองค์ขานรับพระองค์ท่านแล้ว ด้วยการ
บำเพ็ญหัจญ์ โอ้อัลลอฮฺ ข้าพระองค์ขานรับ
พระองค์ท่านแล้ว เป็นการขานรับที่ไม่มีภาคีใดๆ

สำหรับพระองค์ท่าน ข้าพระองค์ขานรับพระองค์
ท่านแล้ว แท้จริง การสรรเสริญ ความโปรดปราน
และอำนาจทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของพระองค์ ไม่มีภาคี
ใดๆ ต่อพระองค์"

สำหรับผู้ชายนั้นให้กล่าวเสียงดัง ส่วนสตรีให้กล่าวค่อยๆ
หลังจากนั้นให้หมั่นกล่าว "ลับบัยกัลลอฮฺ" ซิกิร และขอภัยโทษให้มาก

2- เมื่อถึงมัสยิดหะรอมแล้ว ให้เริ่มภาะวะวาฟบัยตุลลอฮฺให้ครบ
เจ็ดรอบ เริ่มต้นที่จุดมุหมินด้า โดยกล่าวตักบิร ณ ที่นั้น และสิ้นสุดการ
ภาะวะวาฟที่จุดเริ่มต้นเช่นกัน โดยขณะภาะวะวาฟให้กล่าวตักบิร ซิกิร และ
ขออภัยตามที่ต้องการ และมีซุนนะฮฺให้กล่าวระหว่างมุมะมะมานี้กับมุ
หมินด้าว่า

﴿ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الآخِرَةِ

حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ البقرة: ٢٠١

"โอ้พระองค์ผู้อภิบาลของเรา ขอพระองค์ทรงโปรด
ประทานความดีงามแก่เราในโลกนี้ และความดี
งามในโลกหน้าแก่เรา และโปรดคุ้มครองพวกเรา
ให้พ้นจากการถูกทรมานของนรกด้วยเถิด"

เมื่อญะวาฟครบเจ็ดรอบแล้ว ให้นมาซซุนนะฮ์สองร็อกอะฮ์ที่
ด้านหลังมะกอหมอิบรอฮีม ถึงแม้ว่าสถานที่ที่ทำการละหมาดนั้นจะ
ห่างไกลจากมะกอหมอิบรอฮีมก็ใช้ได้ แต่หากไม่สะดวกก็ให้ละหมาด ณ
บริเวณใดก็ได้ในมัสยิดหะรอหม

ในการญะวาฟนั้น สิ่งที่เป็นซุนนะฮ์สำหรับผู้ชายนั้นให้
อิฎฎิบาอุนั้นคือการเอาผ้าอิหฺรอหมส่วนบนสอดใต้รักแร้ด้านขวา และเอา
ส่วนปลายของมันพาดไหล่ด้านซ้าย

และมีซุนนะฮ์ให้ผู้ชายทำ ร็อมลฺ คือการเดินค่อนข้างเร็ว โดย
การก้าวหรือชอยเท้าถี่ๆ ในขณะที่ญะวาฟสามรอบแรก

3- เมื่อเสร็จจากญะวาฟแล้วให้มุ่งหน้าสู่เนินเขาศอฟา เดิน
ขึ้นไปบนเนินเขาเล็กน้อย และอ่าน

﴿ إِنَّ الصَّفاَ وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ

أَلْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ

بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ حَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

البقرة: ١٥٨

"แท้จริง เนินเขาศอฟา และเนินมَرْวะฮ์นั้นเป็น
สัญลักษณ์หนึ่งของหัจญ์ที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้

ดังนั้น ผู้ใดบำเพ็ญหัจญ์หรืออุมเราะฮ์ที่บัยตุลลอฮ์
ก็ไม่มีโทษใดๆ ที่เขาจะสะดะแอะระหว่างเนินทั้งสอง
และผู้อาสาทำความดียอมเป็นกุศลสำหรับเขา
เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้สนองตอบผลบุญ เป็นผู้ทรง
รอบรู้" (อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 158)

หันหน้าไปทางกะอฺบะฮ์ และกล่าวว่า

«الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

"อัลฮัมดุลิลลาฮ์ อัลลอฮ์ อักบร"

กล่าวสามครั้งพร้อมทั้งยกมือทั้งสองข้างในลักษณะของผู้ขอ
อาล้ แล้วก็ขอดุอาอ์ตามที่ต้องการ ให้ขอซ้ำอย่างละสามครั้ง เพราะเป็น
สุนนะฮ์ของท่านนบี เสร็จแล้วให้กล่าว

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ

الْمُلْكُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ»

"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพสักการะนอกจาก
อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆ ร่วมกับ
พระองค์ อำนาจทั้งหลายเป็นของพระองค์ และ

บรรดาการสรรเสริญทั้งหมด เป็นสิทธิ์ของพระองค์
และพระองค์นั้นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุก
อย่าง"

และกล่าวดูอาอ์บนี้

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعَدَهُ،
وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ »

"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว ทรง
ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาของพระองค์ ทรงนำชัย
ชนะมาสู่ปวงบ่าวของพระองค์ และทรงนำความ
ปราชัยมาสู่กลุ่ม (พรรค) ต่างๆ โดยพระองค์แต่
เพียงผู้เดียว"

กล่าวสามครั้ง หรือถ้าท่านจะกล่าวคำสดุดีสรรเสริญบางตอน
ตามระบุไว้ข้างต้นก็ไม่เป็นไร

- หลังจากนั้นจึงสะเออุมเราะฮ์สุเจ็ดเที่ยว คือ การเดินทางจากเนิน
ศอฟาไปสู่นีนฮาม์วะฮ์ นับเป็นหนึ่งเที่ยว ตรงช่วงระหว่างเสาที่มี
สัญญาณไฟเขียวให้เดินกึ่งวิ่งเหยาะๆ นอกจากช่วงดังกล่าวแล้วก็เดิน
ตามปกติ หลังจากนั้นก็ให้ขึ้นไปบนเนินฮาม์วะฮ์ และกล่าวสดุดีอัลลอ
ฮ์ เหมือนกับที่ได้ทำบนเนินฮาม์วะฮ์

- มิได้มีบทบังคับและเจาะจงให้อ่านคู่มือ หรือซีกริรในขณะเงา
วาฟหรือสะแอ ดังนั้น จึงแล้วแต่ความสะดวกของผู้บำเพ็ญหัจญ์ที่จะ
เลือกอ่านคู่มือและซีกริรใดๆ ตามความต้องการ หรือจะอ่านอัลกุรอานก็
ได้ และที่สำคัญถ้าเป็นคู่มือ ต้องเป็นบทคู่มือ ซีกริรที่ท่านรอซูล
ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ได้ทำเป็นแบบอย่างมาก่อน

4- หลังจากเสร็จสิ้นการสะแอ ขั้นตอนสุดท้ายของการอุม
เราะฮ์ คือโกนผมหรือตัดผม หลังจากนั้น ท่านก็สามารถปฏิบัติสิ่งที่เคย
ต้องห้ามในระหว่างครองอิหม่อมูเราะฮ์ได้ตามปกติวิสัยแล้ว ถ้าหาก
ท่านทำหัจญ์ตะมัดตุอ ก็ให้ท่านตัดผมให้สั้น ไม่ต้องโกน เพื่อท่านจะได้
โกนผมในการตะห์ลุลหัจญ์

- หากท่านบำเพ็ญหัจญ์ตะมัดตุอ หรือกิรอน จำเป็นแก่ท่านต้อง
เชือด คัม ในวันนะหฺร์ ได้แก่เชือดแพะหนึ่งตัวต่อหนึ่งคน หรือเชือดอูฐ
หนึ่งตัวต่อเจ็ดคน หรือวัวหนึ่งตัวต่อเจ็ดคน แต่หากท่านไม่มี
ความสามารถซื้อแพะ หรือไม่สามารถร่วมกับคนอื่นเสียเพื่อเชือดได้
ท่านก็ต้องถือศีลอดแทนการเชือด กล่าวคือให้ถือศีลอดเป็นเวลาสามวัน
ในช่วงหัจญ์ และอีกเจ็ดวันนั้น ให้ถือศีลอดเมื่อท่านกลับสู่ภูมิลำเนาของ
ท่านแล้ว และจะเป็นการดีที่สุดหากท่านถือศีลอดสามวันนั้น ก่อนวันอะ
เราะฮ์พะฮ์ (วันที่ 9 เดือนซุลหิจญะฮ์) หรือถ้าจะถือศีลอดสามวันหลังจาก
วันอีดแล้วก็ไม่เป็นไร

วิธีการบำเพ็ญหัจญ์

1- เมื่อท่านจะบำเพ็ญหัจญ์แบบอิฟรอด (ทำหัจญ์ไม่ควบกับอุมเราะฮฺ) หรือทำแบบกิรอน (ทำหัจญ์ควบกับอุมเราะฮฺด้วย) ท่านก็จงเริ่ม (เนียต) ครองอิหฺรอม ณ ที่มีกอด (สถานที่เริ่มทำการครองอิหฺรอม) ที่ท่านจะผ่านย้งที่มีกอดนั้น

และในกรณีที่ท่านอยู่ ณ พื้นที่ที่ไม่มีมีกอด ท่านก็สามารถตั้งเจตนาครองอิหฺรอมได้ตามเจตนาของท่านจากตรงที่ที่ท่านอยู่

หากท่านบำเพ็ญหัจญ์แบบตะมัดตุอฺ (ทำอุมเราะฮฺก่อน) ก็จงเนียตครองอิหฺรอมอุมเราะฮฺ ณ ที่มีกอดที่ท่านจะเดินทางผ่าน แล้วหลังจากนั้น(เสร็จสิ้นพิธีอุมเราะฮฺแล้ว) ก็เริ่มเนียตครองอิหฺรอมในการทำหัจญ์ ณ ที่พักของท่าน ในวันตฺริวิยะฮฺ คือวันที่ 8 เดือนซุลหิจญะฮฺ จงอาบน้ำทำความสะอาดร่างกายและใส่เครื่องหอม (สำหรับชาย) ตามความปรารถนา หากมีความสะดวกแก่ท่าน พร้อมทั้งสวมชุดอิหฺรอมและกล่าวดังนี้

«لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ

وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»

"ข้าพระองค์ชานรับพระองค์ท่านแล้ว ด้วยการ
บำเพ็ญหัจญ์ ไช้อัลลอฮฺ ข้าพระองค์ชานรับ
พระองค์ท่านแล้ว เป็นการชานรับที่ไม่มีภาคีใดๆ
สำหรับพระองค์ท่าน ข้าพระองค์ชานรับพระองค์
ท่านแล้ว แท้จริง การสรรเสริญ ความโปรดปราน
และอำนาจทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของพระองค์ที่ไม่มีภาคี
ใดๆ ต่อพระองค์"

2- จากนั้นก็ออกไป มินา จงทำการละหมาดที่นั่นตามเวลา เริ่ม
จากซุฮฺร์ อัสร์ มัฆริบ อีซาค์ และศุบห์ ด้วยการลดการละหมาดที่มีสี่
ร็อกอะฮฺ ให้เหลือสองร็อกอะฮฺในแต่ละเวลาปกติ (โดยไม่รวมกัน)

3- เมื่อดวงอาทิตย์ของวันที่ 9 เดือนซุลหิจญะฮฺขึ้นแล้ว ก็จงมุ่ง
หน้าสู่อะเราะซะฮฺด้วยความสงบเสงี่ยม พร้อมทั้งระมัดระวังอย่าให้เกิด
ความเดือดร้อนแก่บรรดาพี่น้องของท่านที่มาทำหัจญ์ด้วยกัน และจง
ละหมาด ณ อะเราะซะฮฺแห่งนี้ซุฮฺร์กับอัสร์รวมกันเป็นการละหมาด
ญัมอุตักติม (เอาเวลาหลังมารวมเวลาก่อนหน้า) โดยละหมาดแบบลด
(ก็อศร์) ด้วยการอะชานเพียงครั้งเดียวและอีกอะฮฺสองครั้ง

และต้องแน่ใจว่าท่านอยู่ในเขตอะเราะซะฮฺอย่างแท้จริง และ
จงหมั่นกล่าวชิกร์อัลลอฮฺให้มากๆ พร้อมกับการขอดุอาอ์โดยหันหน้าสู่

กิบละฮูด้วยการยกมือทั้งสองของท่าน เป็นการปฏิบัติตามท่านรอซูล
คือลลัลลอฮุอัลยฮิวะซัลลัม ที่ได้ปฏิบัติไว้ พื้นที่ในเขตอะเราะะอะฮ์
ทั้งหมดนั้น เป็นสถานที่สำหรับวุกูฟ และท่านจะต้องคงอยู่ภายใน
อะเราะะอะฮ์นั้น จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าแล้ว

4- เมื่อดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า จงออกเดินทางสู่มุชตะละลีฟะฮ์
ด้วยความสงบพร้อมทั้งหมั่นกล่าวตัลบียะฮ์อย่างสม่ำเสมอ โดยไม่ทำ
ความเดือดร้อนหรือรบกวนผู้บำเพ็ญหัจญ์ด้วยกัน

และทันทีที่ถึงมุชตะละลีฟะฮ์ จงรีบละหมาดมัฆริบควบกับอิซฮาอ์
แบบญุมฮ์และก้อศร์ แล้วพักแรมอยู่ที่มุชตะละลีฟะฮ์นี้จนกระทั่งถึงเวลา
ละหมาดศุบห์ และทำการขออ้ออ์กับการซิกรุลลอฮ์ให้มากๆ ด้วยการ
ผินหน้าไปทางกิบละฮู และยกมือทั้งสองขึ้นตามทีนบี คือลลัลลอฮุ
อัลยฮิวะซัลลัม เคยกระทำจนสว่าง

5- หลังจากนั้นจึงออกเดินทางสู่มินาก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น โดย
ไม่ลืมกล่าวตัลบียะฮ์อยู่เสมอ และในกรณีที่มีผู้บำเพ็ญหัจญ์เป็นผู้ที่มี
อุปสรรค เช่น คนอ่อนแอ สตรี หรือคนป่วย ก็อนุโลมให้แก่พวกเขาออก
จากมุชตะละลีฟะฮ์ได้หลังจากเที่ยงคืนแล้ว พร้อมทั้งเก็บก้อนหินเล็กๆ
เพียงเจ็ดก้อนติดตัวเพื่อใช้ขว้าง ฎุมเราะฮ์ อะเกาะะบะฮ์ เท่านั้น ส่วน
ก้อนหินที่จะใช้ขว้างฎุมเราะฮ์(เสาหิน) วันอื่นๆ ให้เก็บที่มีมาได้

6- และเมื่อท่านเดินทางมาถึงมินา จงปฏิบัติดังนี้ :

(ก) ขว้างญัมเราะฮฺ อะเกาะบะฮฺ คือเสาดั้นที่อยู่ใกล้มักกะฮฺ มากที่สุดด้วยก้อนหินเจ็ดก้อน ขว้างทีละก้อนติดต่อกัน โดยกล่าวตักบีร์ ทุกๆ ครั้งที่ขว้าง

(ข) เชือดสัตว์ ในกรณีที่มีการเชือดสัตว์นั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ท่าน ต้องกระทำ (เช่น การเสียดัม หรือหัจญ์ตะมัดตุอฺ) ท่านสามารถนำมา บริโภคได้บ้าง และที่เหลือก็ให้เลี้ยงเป็นอาหารแก่คนยากจน

(ค) โกงผมหรือตัดผม และที่ตีที่สุดคือการโกนศีรษะ ส่วน สุภาพสตรีก็ให้ขลิบขนาดประมาณข้อปลายนิ้วมือ

หากปฏิบัติเรียงลำดับตามที่กล่าวมาได้จะเป็นการประเสริฐยิ่ง แต่หากปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่งก่อนหรือหลัง โดยไม่เรียงลำดับก็ไม่ใช่ไร

เมื่อเสร็จจากการขว้างญัมเราะฮฺอะเกาะบะฮฺ และโกนผมหรือ ตัดผมแล้ว ก็ถือว่าสิ้นสุดจากการครองอิหฺรอมในช่วงแรกแล้ว

จากนั้นท่านก็สามารถสวมเสื้อผ้าได้ตามปกติ และข้อห้ามต่างๆ ของการครองอิหฺรอมก็ถือเป็นอันอนุญาตแก่ท่าน ยกเว้นการร่วมประเวณี ระหว่างสามีภรรยาเท่านั้น ที่ยังเป็นที่ต้องห้ามอยู่

7- ต่อจากนั้นก็เดินทางเข้ามักกะฮฺเพื่อญะวาฟิฟาญะฮฺ (ญะวาฟิฟฺฏ) และต่อด้วยการสะอ่ หากท่านบำเพ็ญหัจญ์ตะมัดตุอฺ

แต่หากว่าท่านบำเพ็ญหัจญ์กิรอนหรืออิฟรูด และท่านได้สะอาดแล้ว หลังจากญะวาฟุกุม (ญะวาฟแรกเมื่อเข้าสู่มัคกะฮฺ) ท่านก็ไม่ต้องสะอาดอีกแล้ว และนับจากนี้ไปก็เป็นที่อนุญาตแก่ท่านในข้อห้ามต่างๆ แม้แต่การร่วมหลับนอนกันฉันท์สามีภรรยาก็ตาม

และอนุโลมให้เลื่อนการญะวาฟอิฟาญะฮฺและการสะอาดออกไปได้ โดยทำหลังจากเสร็จสิ้นการพักแรมที่มินา

8- หลังจากท่านเสร็จจากการญะวาฟอิฟาญะฮฺและสะอาดในวันนَحْر(วันอีดิวันแรก)แล้ว จึงกลับไปค้างแรมที่มินาต่อไปอีกในวันที่ 11, 12 และ 13 ซึ่งเรียกกันว่า *วันดัซรีก* และหากท่านรีบเร่ง(เพราะมีกิจธุระจำเป็น) ท่านก็สามารถเดินทางออกจากมินาในวันที่ 12 ได้

9- จงขว้างญัมเราะฮฺ (เสหินิน) ทั้งสามในระหว่างสองหรือสามวันที่ค้างแรมอยู่ที่มินา เริ่มจากเวลาหลังเที่ยง(หลังจากละหมาดซุฮฺรแล้ว) ซึ่งเริ่มขว้างจากญัมเราะฮฺอัลอูลา (เสहतันแรก) ที่ตั้งอยู่ห่างจากมัคกะฮฺมากที่สุด ติดตามด้วย ญัมเราะฮฺ อัลวุสฎา (เสहतันกลาง) จบลงด้วยญัมเราะฮฺ อัลอะเกาะบะฮฺ (เสहतันสุดท้าย) โดยทุกๆ ญัมเราะฮฺนั้น ขว้างด้วยก้อนหินเจ็ดก้อน ขว้างทีละก้อนติดต่อกันจนครบเจ็ดก้อน โดยกล่าวตักบิรทุกครั้งที่ยขว้าง และควรหยุดยืนหลังจากเสหินินต้นแรกและต้นที่สอง หันหน้าไปทางกิบละฮฺ ยกมือทั้งสองข้างขอดุอาต่ออัลลอฮฺ

ตามที่ท่านประสงค์ ส่วนเสานินตันที่สาม หลังจากขว้างแล้วก็ไม่ต้องหยุดยืนแต่อย่างใด หากท่านค้างแรมที่มินาสองคืนติดต่อกัน และท่านต้องการจะเดินทางออกจากมินา ท่านจะต้องออกจากที่นั่นก่อนดวงอาทิตย์ตกหรือลับขอบฟ้าของวันที่สอง (12 ชุลหิจญะฮฺ) แต่หากดวงอาทิตย์ตกก่อนที่ท่านจะเดินทางออกพ้นเขตมินา ท่านต้องค้างแรมต่ออีกในวันที่สาม (13 ชุลหิจญะฮฺ) และต้องขว้างเสานิน แต่ที่ประเสริฐก็คือท่านควรอยู่ที่มินาจนครบสามวัน

อนุญาตให้ผู้ป่วยหรือผู้อ่อนแอมอบหมายผู้อื่นขว้างญัมเราะฮฺแทนเขาได้ และผู้รับมอบทำแทนนั้น อนุญาตให้ขว้างญัมเราะฮฺสำหรับตัวเขาเองให้เสร็จสิ้นก่อน หลังจากนั้นจึงขว้างแทนผู้อื่นที่เขาได้รับมอบได้ ณ จุดที่ยืนหรือที่เดียวกันกับที่ยืนขว้างของตัวเอง

10- เมื่อท่านจะกลับสู่มาตุภูมิของท่าน หลังจากเสร็จสิ้นพิธีหัจญ์แล้ว ท่านจะต้องฎะวาฟะดะฮ์ (ฎะวาฟอัลลา)

การฎะวาฟะดะฮ์นี้จะไม่ถูกยกเว้นนอกจากสตรีที่มีรอบเดือน หรือมีเลือดหลังคลอดบุตรเท่านั้น

สิ่งจำเป็นที่ผู้ครองอิหม่ามต้องถือปฏิบัติ

ผู้ครองอิหม่ามหัจญ์หรืออุมเราะฮ์จะต้องปฏิบัติสิ่งต่อไปนี้

1- ต้องปฏิบัติทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดแก่เขา ให้ปฏิบัติสิ่งที่เป็นฟัรฎูต่างๆ ทางศาสนา เช่น การละหมาดตรงเวลาเป็นญะมาอะฮ์ตามเวลาที่ได้กำหนดไว้

2- ต้องละเว้นและออกห่างจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม เช่น การพูดเท็จ การเกี้ยวพาราสี การโต้เถียงและทะเลาะเบาะแว้งกัน

3- ต้องออกห่างหรือหลีกเลี่ยงการทำความเดือดร้อนให้แก่มุสลิมด้วยกัน ไม่ว่าจะด้วยคำพูดหรือการกระทำก็ตาม

4- ต้องละเว้นจากสิ่งต่างๆ ที่เป็นข้อห้ามเฉพาะในขณะที่ครองอิหม่าม ซึ่งมีดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามตัดผมหรือตัดเล็บ นอกจากจะร่วงหลุดออกเอง โดยไม่เจตนา ถือว่าไม่เป็นไร

(ข) ห้ามใช้เครื่องหอมทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการทาที่ร่างกายหรือเครื่องนุ่งห่ม อาหารและเครื่องดื่ม นอกจากร่องรอยที่ติดอยู่จากการใช้ก่อนการเนียตครองอิหม่าม

(ค) ห้ามล่าสัตว์บก ไม่ว่าจะเป็นการฆ่าหรือไล่จับ หรือมีส่วนช่วยในการกระทำความดังกล่าว ในขณะที่เขาอยู่ในชุดอิหม่าม

(ง) ไม่ทำการสูชข้อสตรี และจะไม่ทำพิธีแต่งงาน ไม่ว่าสำหรับตัวเองหรือทำให้ผู้อื่น และห้ามมีเพศสัมพันธ์ หรือแตะต้องลูกคล้ำสตรีด้วยอารมณ์ใคร่ ตลอดช่วงที่ครองอิหฺรอม ข้อห้ามนี้สำหรับชายและหญิง

ข้อห้ามเฉพาะผู้ชายที่ครองอิหฺรอม

(ก) ผู้ที่ครองอิหฺรอมห้ามปิดศรีษะด้วยผ้าหรือหมวก ส่วนการใช้ร่มบัง หรืออาศัยร่มเงาของหลังคารถ หรือทูนสิ่งของไว้บนศรีษะนั้นไม่เป็นไร

(ข) ห้ามสวมเสื้อหรือเครื่องนุ่งห่มที่ปกปิดร่างกายทั้งตัวหรือบางส่วน ด้วยทุกชนิดที่เข้าอยู่ในข่ายตัดเย็บเป็นชุด ตลอดจนเสื้อคลุม ผ้าโพกศรีษะ กางเกง คู้ฟ(รองเท้าหุ้มข้อจนเลยตาตุ่ม) นอกจากในกรณีที่ไม่มีผ้าชิ้นจริงๆ จึงอนุโลมให้สวมเสื้อ กางเกงได้ หรือไม่มีรองเท้าแต่จริงๆ จึงอนุโลมให้คู้ฟได้

ห้ามสตรีที่ครองอิหฺรอมสวมถุงมือ และห้ามคลุมหน้าด้วยผ้าคลุมหน้า (ที่ปิดแต่ช่วงดวงตาทั้งสอง) นอกจากในกรณีที่อยู่ต่อหน้าผู้ชายที่ไม่ใช่มะหฺรอมของนาง ในกรณีเช่นนี้ นางต้องคลุมหน้าด้วยผ้าเสมือนดังเวลาปกติที่ไม่ได้ครองอิหฺรอม

หากผู้ชายที่ครองอิหฺรอมสวมผ้าที่มีการเย็บหรือปิดศรีษะ ใส่เครื่องหอม ถอนขนหรือตัดผม หรือตัดเล็บของเขา โดยที่เขาปฏิบัติข้อห้ามดังกล่าวนี้ด้วยการลืม ไม่เจตนา หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาผู้นั้นก็ไม่ต้องจ่ายฟิดยะฮฺ(ค่าปรับ) โดยเขาต้องหยุดหรือละเว้นการกระทำนั้นทันทีที่เขานึกถึงได้ หรือทราบข้อเท็จจริง

อนุญาตให้สวมรองเท้าแตะ แหวน แว่นตา นาฬิกา เครื่องฟุ้งที่ใช้หนีบหู เข็มขัดและกระเป๋าพกติดตัวที่ใช้เก็บของมีค่าได้

อนุญาตให้เปลี่ยนและทำความสะอาดชุดอิหฺรอม หรืออาบน้ำสระผม และหากมีการหลุดร่วงส่วนหนึ่งส่วนใดของผมโดยไม่มีเจตนา ก็ไม่ต้องเสียฟิดยะฮฺใดๆ ทั้งสิ้น และหากมีบาดแผลเกิดขึ้นก็เช่นเดียวกัน

การเยื่อนมัสยิด รอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม

1- ชุมนนะฮฺให้เดินทางไปนครมะดีนะฮฺในทุกโอกาส โดยเจตนาเยื่อนมัสยิดรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม และละหมาด ณ ที่นั้น เพราะการละหมาดในมัสยิดรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ครั้งหนึ่งนั้นได้ผลบุญเท่ากับการละหมาดในมัสยิดอื่นหนึ่งพันครั้ง นอกจากนี้มัสยิดหะรออม

2- การเยื่อนมัสยิดรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม นั้นไม่ต้องครองหรือแต่งชุดอิหฺรออม ไม่ต้องกล่าวตัลบียะฮฺ เพราะการเยื่อนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบำเพ็ญหัจญ์แต่อย่างใด

3- เมื่อถึงมัสยิดมัสยิดรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ให้ท่านก้าวเท้าขวาในขณะที่ย่างเข้าประตูมัสยิด โดยกล่าว *บิสมิลลาฮฺ* และเศาะละวาต(ขอพร) แต่ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม พร้อมทั้งขอคูอาฮ์ต่ออัลลอฮฺ เพื่อทรงเปิดประตูแห่งความเมตตาแก่ท่านซึ่งคูอาฮ์นั้นก็คือ

« أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ،
وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ،
اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ »

"ข้าพระองค์ใคร่ขอต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ และต่อพระพักตร์ของพระองค์ที่ทรงเกียรติ และขอต่ออำนาจดั้งเดิมของพระองค์ ให้พ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนที่ถูกสาบแช่ง โอ้อัลลอฮ์ ได้โปรดเปิดประตูแห่งความเมตตาของพระองค์แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด"

ซึ่งดุอาอ์นี้ก็คือดุอาอ์ทั่วไป ที่ใช้กล่าวก่อนเข้ามัสยิดนั่นเอง

4- เมื่อท่านเข้าในมัสยิดแล้ว ให้ละหมาดซุนนะฮฺ (ตะฮียะตุล มัสยิด) ทันที โดยเป็นการดียิ่งหากท่านสามารถละหมาด ณ บริเวณ *เราะฎะฮฺ* ได้ แต่หากไม่สามารถปฏิบัติได้ ท่านก็ละหมาด ณ บริเวณใดๆ ของมัสยิดได้

5- จากนั้นให้ไปที่กุบรูรของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ซึ่ง ณ ที่นั้นให้ยื่นหน้าให้ท่านนบี พร้อมทั้งกล่าวด้วยมารยาทนอบน้อม ด้วยน้ำเสียงค่อยๆ ว่า

«السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ»

"โอ้ท่านนบี ขอความสันติสุขความเมตตาความ
จำเริญจากอัลลอฮฺจงประสบแด่ท่าน"

และเสาะละวาตให้แก่ท่านนบี คืออัลลิลลอฮฺด้วยอิวะซัลลัม
หรือท่านจะกล่าวดังนี้ก็ได้

«اللَّهُمَّ آتِهِ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ
الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي وَعَدْتَهُ، اللَّهُمَّ
اجْزِهِ عَنِ أُمَّتِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ»

"โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงโปรดนำมาให้เขา (นบี)
ซึ่งคุณความดีอันประเสริฐยิ่งและขอพระองค์ทรง
โปรดนำเขาสู่ตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญ ซึ่ง
พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่เขา โอ้อัลลอฮฺ ขอ
พระองค์ทรงโปรดให้ผลบุญแก่เขาแทนประชากร
ของเขา ด้วยผลงานอันงดงามยิ่งด้วยเถิด"

แล้วจึงเปลี่ยนที่ยืน โดยก้าวไปทางขวามือของท่านเล็กน้อย
เพื่อให้ด้านหน้าของท่านตรงกับกุนูร ของท่านอนู บักร์ เราะฎียัลลอฮฺ
อันฮุ และกล่าวสลามแก่ท่านและขอคูอาร์ห์ต่ออัลลอฮฺเพื่อทรงประทาน

อภัยโทษ ความเมตตาและความโปรดปรานให้แก่ท่านอนุ บักร์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

แล้วจึงก้าวไปทางขวามือของท่านอีกเล็กน้อย เพื่อให้ด้านหน้า
ของท่านตรงกับกุบรูรของท่านอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ และกล่าวสลาม
แก่ท่าน และขออุมัรต่ออัลลอฮุเพื่อทรงประทานอภัยโทษ ความเมตตา
และความโปรดปรานให้แก่ท่านอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

6- การเยื่อนมัสยิด *กุบาร* และละหมาด ณ ที่นั้น ก็เป็นสุนนะฮุ
อีกเช่นกัน เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ได้ปฏิบัติ และ
ส่งเสริมให้เหล่าเศาะหาบะฮุปฏิบัติตาม

7- สุนนะฮุให้เยี่ยมกุบรูร *บะกือ* ซึ่งมีกุบรูรของท่าน
อุษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ รวมอยู่ด้วย

และสุนนะฮุให้เยี่ยมบรรดาเหล่าผู้ตายชะฮีดในสงครามอุหุด
ซึ่งหนึ่งในพวกเขาคือ ท่านอัมชะฮุ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวสลามและ
ขออุมัรให้แก่พวกเขา ทั้งนี้เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม
ได้ปฏิบัติและแนะนำเหล่าเศาะหาบะฮุกล่าวอุมัรต่อไปนี้ในขณะที่เยื่อน
กุบรูรของพวกเขาเหล่านั้นว่า

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ
لَاحِقُونَ، نَسَأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»

"ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่านทั้งหลาย โอ้ชาวกุบูร
ในหมู่ผู้ศรัทธาและมุสลิมทั้งหมด แท้จริงแล้ว พวก
เรา - ด้วยประสงค์ของอัลลอฮ์ - เป็นอนุชนที่จะ
ตามพวกท่านไปเช่นเดียวกัน เราขอต่ออัลลอฮ์ให้
ทรงประทานพลาณามัยที่ดีแก่พวกเรา และขอให้
พวกท่านได้รับความปลอดภัยด้วยเถิด"

ไม่มีบัญญัติให้เยื่อนมัสยิดหรือสถานที่อื่นๆ ในนครมะดีนะฮ์
นอกจากที่กล่าวมาแล้ว เพราะฉะนั้น ท่านอย่าได้สร้างความลำบาก
ให้กับตัวเองด้วยการตระเวนเยื่อนสถานที่อื่นๆ เพราะการกระทำเช่นนั้น
มิทำให้ท่านได้ผลบุญแต่อย่างใดเลย บางทีอาจเป็นบาปเสียด้วยซ้ำ

ข้อผิดพลาดที่ผู้บำเพ็ญหัจญ์บางท่านปฏิบัติ

หนึ่ง : ข้อผิดพลาดในการครองอิหฺรอม

- ผ่านหรือเลยมีกอดที่อยู่ในเส้นทางโดยไม่ครองอิหฺรอม จนกระทั่งถึงญิดตะฮฺ หรือสถานที่อื่นซึ่งอยู่ภายในเขตมีกอดใดมีกอดหนึ่งและแล้วจึงครองอิหฺรอม ณ ที่นั้น ซึ่งเลยเข้าไป การปฏิบัติเช่นนี้เป็น การฝ่าฝืนคำสั่งของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลิม ซึ่งท่านได้ใช้ให้ผู้ที่จะบำเพ็ญหัจญ์ทุกคนครองอิหฺรอม ณ มีกอดที่เขาผ่าน

- หากบุคคลใดเลยมีกอดโดยไม่ครองอิหฺรอม เขาต้องย้อนกลับไปสู่มีกอดที่เขาผ่านมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อตั้งเจตนา (เนียต) ครองอิหฺรอม ณ ที่นั้น ในกรณีที่เขาสะดวกที่จะย้อนกลับไปสู่มีกอดนั้น แต่ถ้าไม่สามารถย้อนกลับไปได้ เขาต้องเชือดคัมแทน นั่นคือการเชือดแพะหนึ่งตัวในขณะที่เขาอยู่ในมักกะฮฺ โดยบริจาคเป็นทานแก่ผู้ยากไร้ทั้งหมด ณ ที่นั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าเขาผู้นั้นเป็นผู้เดินทางโดยทางบก ทางอากาศ หรือทางทะเล

- ในกรณีที่มิใช่ผู้ไปบำเพ็ญหัจญ์ไม่ผ่านมีกอดใดมีกอดหนึ่งในห้ำมีกอดตั้งที่ทราบนั้นให้เขาตั้งเจตนาครองอิหฺรอม เมื่อเขาผู้นั้นอยู่ตรงหรือขนานกับมีกอดแรกที่เขาผ่าน

สอง : ข้อผิดพลาดในการเฆาะวาฟ

1. เริ่มต้นจุดภูเขาวาฟก่อนถึงจุดหินดำ ซึ่งที่ถูกต้องคือ วาญิบ
เริ่มตรงจุดมุมหินดำ

2. ภูเขาวาฟโดยการเดินผ่านข้างใน *หิญริ อิศมาอิล* (หินโค้ง)
เพราะการปฏิบัติเช่นนั้นไม่ถือว่าเป็นการภูเขาวาฟกะอูบะฮฺ ซึ่งนั่นเป็น
เพียงการภูเขาวาฟบางส่วนของกะอูบะฮฺเท่านั้น เพราะหิญรินั้นเป็นส่วน
หนึ่งของกะอูบะฮฺ ดังนั้นการภูเขาวาฟโดยการเดินผ่านข้างในเขต
ดังกล่าวซึ่งถือว่าการภูเขาวาฟนั้นเป็นโมฆะ

3. ภูเขาวาฟแบบรีบเร่งเดินทั้งเจ็ดรอบเพราะการเดินแบบ
รีบเร่งที่ถูกนั้นจะปฏิบัติในสามรอบแรกของการภูเขาวาฟฤดูมเท่านั้น

4. การเบียดเสียดกัน มุงกันแน่นชนิดหรือผลักดันกันเพื่อแย่งที่
จะจูบหินดำ บางครั้งถึงขั้นเกิดการวิวาทชกต่อย และด่าทอกัน แน่นอน
การกระทำเช่นนี้เป็นสิ่งต้องห้าม เพราะนั่นเป็นการทำความเดือดร้อน
ให้แก่เพื่อนหรือพี่น้องผู้บำเพ็ญหัจญ์ด้วยกัน การกระทำเช่นนี้สร้าง
ความเดือดร้อนแก่มุสลิม เพราะการตบตี ชกต่อยและด่าทอกันระหว่าง
มุสลิมนั้นไม่ถูกต้อง

การที่มีได้จูบหินดำ ไม่ได้ทำให้การภูเขาวาฟเสีย หากแต่การ
ภูเขาวาฟนั้นยังมีผลเหมือนเดิม และในกรณีที่ไม่สามารถจูบหินดำได้ ก็
ให้ยกมือขึ้นและตักปิร ณ จุดที่ตรงกับหินดำ ถึงแม้ว่าจะอยู่ห่างไกล
เพราะการกระทำเช่นนั้นนับว่าเป็นการเพียงพอแล้ว

5. การลูบหินดำด้วยความเชื่อว่าหินนั้นเป็นสิ่งบระอกะฮู การกระทำเช่นนี้เป็นบิดอะฮูที่ไม่มีปรากฏในหลักคำสอนของอิสลาม เพราะซุนนะฮุนั้นเพียงแต่ใช้มือลูบหรือจุ่มหินดำเพื่อถวายเป็นความภักดีต่ออัลลอฮูเท่านั้น

6. การสัมผัสด้วยมือหรือลูบทุกมุมของกะอูบะฮูหรือผนังของกะอูบะฮุนั้นไม่มีซุนนะฮูเพราะท่านนบี ร่อซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม สัมผัสหินดำและมุมยะมานีเท่านั้น ไม่ได้สัมผัสกะอูบะฮูทั้งหมด

7. การเจาะจงดูอาอ์บตไบบตหนึ่งโดยเฉพาะในแต่ละรอบของการฎะวาฟ เพราะการปฏิบัติเช่นนั้นไม่เป็นที่ปรากฏจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม เท่าที่ทราบมีเพียงการตักบิรขณะที่อยู่ช่วงหินดำ และขณะเดินระหว่างมุมยะมานีกับหินดำ ซึ่งเป็นช่วงปลายของการฎะวาฟในทุกๆ รอบ โดยการกล่าวดูอาอ์บดังนี้

﴿ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الآخِرَةِ

حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ البقرة: ٢٠١

ความว่า "โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเราซึ่งสิ่งดีงามในโลกนี้ และสิ่งดีงามในปรโลก และโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด"

8. การดูอาลต์ด้วยเสียงดังในระหว่างการภาวะวารีนั้น เป็นการสร้างความรำคาญและรบกวนแก่พี่น้องที่ร่วมภาวะวารีด้วยกัน

9. การเบียดเสียดกันเพื่อที่จะละหมาดซุนนะฮ์หลังมะกอมอิบรอฮีมั้น เป็นการขัดกับซุนนะฮ์ เพราะนั้นเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้กำลังภาวะวารี ด้วยเหตุนี้ การละหมาดซุนนะฮ์หลังจากภาวะวารี จงละหมาด ณ ที่ใดก็ได้ภายในบริเวณมัสยิด เป็นการพอเพียงแก่ท่านแล้ว ไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามเบียดเสียดฝูงชนทำความเดือดร้อนแก่พวกเขา

สาม : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างการสะอะ

1. เมื่อขึ้นไปบนเนินเขาศอฟาและมัรวะฮ์ผู้มีผู้ทำหัจญ์หลายได้หันหน้าไปยังกะอูบะฮ์และชี้มือไปที่กะอูบะฮ์พร้อมกับกล่าวตักบีร์เสมือนกับตักบีร์ในเวลาละหมาด ซึ่งตามซุนนะฮ์นั้น ควรยกมือเหมือนขออูอาลต์เท่านั้น

2. การเดินอย่างรีบเร่งในการสะอะระหว่างเนินเขาศอฟากับเนินเขามัรวะฮ์ทุกเที่ยว ซึ่งตามซุนนะฮ์แล้ว การเดินค่อนข้างเร็วนั้น เฉพาะช่วงเสาทีมีไฟเขียวทั้งสองเท่านั้น ส่วนในช่วงอื่นของการสะอะนั้น ซุนนะฮ์ให้เดินตามปกติ

สี่ : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระหว่างการรุกูฟ ณ ทุ่งอะเราะเาะพะฮ์

1. การรุกรุกฟนอกเขตอะเราะเราะพะฮุ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก หลังจากนั้นจึงมุ่งสู่มัสญิดอะลิพะฮุ โดยที่ไม่ได้รุกรุกฟในเขตอะเราะเราะพะฮุเลย การกระทำเช่นนี้เป็นกรกระทำผิดอย่างมหันต์ซึ่งทำให้หัจญ์เป็นโมฆะ (เสีย) เพราะหัจญ์นั้นคือการรุกรุกฟในเขตอะเราะเราะพะฮุ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็น (วาญิบ) แก่ผู้บำเพ็ญหัจญ์ทุกท่านจะต้องอยู่ในเขตอะเราะเราะพะฮุที่ถูกต้อง ดังนั้น โปรดสำรวจบริเวณที่ท่านอยู่ให้แน่ใจอย่างแท้จริง และในกรณีที่โอกาสไม่เอื้ออำนวยให้อยู่ในเขตอะเราะเราะพะฮุได้ก่อนดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า ก็ให้ผู้บำเพ็ญหัจญ์เข้ารุกรุกฟอยู่ในเขตอะเราะเราะพะฮุได้ในช่วงกลางคืนของวันที่ 10 เดือนซุลหิจญะฮุ

2. ผู้บำเพ็ญหัจญ์บางท่านออกจากอะเราะเราะพะฮุก่อนที่ดวงอาทิตย์จะลับขอบฟ้า นั่นเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง เพราะท่านรอซูลคือลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม รุกรุกฟที่อะเราะเราะพะฮุจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า

3. การพยายามปีนภูเขาอะเราะเราะพะฮุ และชวนชวายเป็นไปให้ถึงยอดเขานั้น เป็นการเสี่ยงอย่างมาก ซึ่งที่จริงแล้ว ภายในเขตอะเราะเราะพะฮุทั้งหมดเป็นสถานที่สำหรับรุกรุกฟทั้งสิ้น และการขึ้นไปบนภูเขาหรือละหมาดบนนั้น อิสลามมิได้ระบุหรือแนะนำให้ปฏิบัติเลย

4. การหันหน้าไปทางภูเขาอะเราะเราะพะฮุในขณะที่ชอดุอาห์ ก็เป็นการปฏิบัติที่ผิด ซึ่งตามซุนนะฮุแล้วให้หันหน้าไปทางกิบละฮุ

5. ผู้บำเพ็ญหัจญ์บางท่านเก็บเอาดินหรือก้อนหินกองไว้ ณ ที่
หนึ่งที่ใดในอะเราะะหะฮ์ ซึ่งการกระทำเช่นนั้นอิสลามไม่ได้ระบุหรือ
แนะนำให้ปฏิบัติแต่อย่างใด

หำ : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างอยู่ที่มุซตะลิมะฮ์

เมื่อเดินทางถึงมุซตะลิมะฮ์ ผู้บำเพ็ญหัจญ์บางท่านมักวุ่นวาย
อยู่กับการเก็บก้อนหินแทนที่จะละหมาดมัซริบควบกับอิซฮาก่อน
เพราะพวกเขาเชื่อมั่นว่า ก้อนหินที่จะใช้ขว้างญัมเราะฮ์นั้น ต้องเก็บจาก
มุซตะลิมะฮ์

ที่ถูกแล้วก้อนหินที่จะใช้ขว้างนั้นจะเก็บจากที่ใดก็ได้ ในพื้นที่ที่
เป็นสถานที่หะรอม ดังที่ปรากฏจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม
ว่า ท่านไม่ได้ใช้ให้เก็บก้อนหินที่ใช้ขว้างญัมเราะฮ์อะเกาะบะฮ์จากมุซ
ตะลิมะฮ์เลย ท่านเพียงแต่เก็บก้อนหินในช่วงที่เข้าเขตมินาแล้วนั่นคือ
เก็บหลังจากที่เดินทางออกจากมุซตะลิมะฮ์ในช่วงเช้า และก้อนหินอื่นๆ
ที่จะใช้ขว้างในวันต่อไป ท่านก็เก็บที่มินาเช่นเดียวกัน

ผู้บำเพ็ญหัจญ์บางท่านล้างก้อนหินด้วยน้ำ ซึ่งการกระทำเช่นนี้
ไม่ปรากฏในอิสลามเช่นกัน

หก : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างขว้างญัมเราะฮ์ (เสาหิน)

1. ผู้บำเพ็ญหัจญ์บางท่านมีความเชื่อว่า เขาขว้างชัยฏอนด้วยเหตุนี้เขาจึงขว้างก้อนหินอย่างรุนแรง โกรธกริ้ว รวมทั้งมีการด่าและสาปแช่งไปด้วย แต่ที่จริงแล้วการขว้างญัมเราะฮ์นั้น เป็นเพียงสัญลักษณ์แสดงความภักดีต่ออัลลอฮ์เท่านั้น

2. การขว้างก้อนหินก้อนใหญ่ รongเท้าหรือทอนไม้ การปฏิบัติเช่นนี้เป็นารปฏิบัติที่เกินเหตุในการปฏิบัติศาสนกิจ ซึ่งทำนบปี คือลบลบลสูญลบลยอิวะฮ์ลล์ม ได้ห้ามการขว้างเสาหินด้วยสิ่งที่กล่าวนี้และการขว้างนี้ก็ใช้ไม่ได้

ที่ถูกคือ ก้อนหินที่จะใช้ขว้างนั้นต้องมีขนาดเล็กเท่ากับเมล็ดถั่ว หรือมีขนาดเท่ากับเม็ดมูลแพะที่ไม่ใหญ่นัก

3. การเปียดเสียดหรือใช้โทสะต่อกันที่ญัมเราะฮ์ในขณะที่ขว้างก้อนหิน ก็เป็นความประพฤติที่ไม่ควรทำยิ่ง เพราะในคำสอนของอิสลามนั้นให้ทำการขว้างด้วยความสุภาพ ควรระมัดระวังไม่ให้เกิดความเดือดร้อนกับผู้อื่นเท่าที่เขาสามารถกระทำได้

4. การขว้างก้อนหินทั้งหมดเพียงครั้งเดียวนั้น เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะนักวิชาการอิสลามได้ระบุไว้ว่า การกระทำเช่นนั้นเท่ากับการขว้างก้อนหินเพียงก้อนเดียวเท่านั้น ซึ่งที่ถูกนั้นกำหนดให้ขว้างก้อนหินทีละก้อนโดยกล่าวตักบิรทุกครั้งที่ขว้าง

5. การมอบให้ผู้อื่นขว้างแทนเขา ทั้งๆ ที่เขาสามารถกระทำได้ด้วยตัวเอง ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความลำบากหรือความเหน็ดเหนื่อยจาก

การเบียดเสียดกัน การมอบหมายให้ผู้อื่นทำหน้าที่แทนในลักษณะนี้ไม่เป็นที่อนุญาตให้ทำนอกจากผู้ที่ไร้ความสามารถจริงๆ เท่านั้น เช่นผู้ป่วย เป็นต้น

เจ็ด : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการฎาะวาพะวะดอ์

1. ผู้บ่าเพ็ญหัจญ์บางคนออกจากมินาในวันที่สองของการขว้าง (วันนะหัจ) ก่อนที่เขาจะขว้างฎัมเราะฮ์ทั้งสาม ทั้งนี้เพื่อทำการฎาะวาพะวะดอ์ก่อน แล้วจึงกลับมาที่มินาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทำการขว้างฎัมเราะฮ์ทั้งสาม และเมื่อเสร็จการขว้าง จึงมุ่งออกเดินทางสู่มาตุภูมิของเขาเลย ซึ่งหมายความว่า เขาได้ทำให้มินาเป็นสถานที่สุดท้ายของการทำหัจญ์ โดยมีได้ทำให้กะอูบะฮ์ (บัยตุลลอฮ์) เป็นสถานที่สุดท้าย ก่อนที่เขาจะเดินทางออกจากมักกะฮ์กลับสู่มาตุภูมิของเขาทั้งนี้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า

« لَا يَفِرَنَّ أَحَدٌ حَتَّىٰ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ

بِالْبَيْتِ

"บุคคลใด (หมายถึงผู้บ่าเพ็ญหัจญ์) ก็ตามอย่าได้เดินทางออกจากแผ่นดินหะรอมนจนกว่าเขาจะทำให้สถานที่สุดท้ายที่เขาจากไปคือ กะอูบะฮ์"

การแกะวาวะดาธ เป็นสิ่งวาญิบที่จะต้องปฏิบัติหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจทุกประการแล้วนั่นก็คือ ก่อนการเดินทางเพียงเล็กน้อย และต้องไม่พักอยู่ในมัทกะฮุอีก นอกจากเป็นช่วงระยะสั้นๆ เท่านั้น

2. ออกจากมัสยิดเมื่อเสร็จการแกะวาวะด้วยการค่อยๆ ถอยออก โดยที่หน้าของเขาหันไปมองที่กะอูบะฮุตลอดเวลา ด้วยความเชื่อมั่นว่านั่นเป็นการแสดงความเคารพและเป็นการให้เกียรติแก่กะอูบะฮุ การกระทำเช่นนี้เป็นบิตอะฮุที่ไม่มีหลักฐานในอิสลาม

3. การผินหน้ากลับไปสู่มัทกะฮุ ในขณะที่จะออกจากประตูมัสยิด เมื่อเสร็จจากการแกะวาวะแล้ว พร้อมกับขอดุอาอ์อ่ำลากะอูบะฮุนั้นก็เป็นบิตอะฮุเช่นกัน

แปด : ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในขณะเยื่อนมัสยิดรอฮูล คีอัลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม

1. การลูปคลำผนังหรือโครงเหล็กในขณะเยื่อนกุบรูร่านนบี คีอัลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม และผูกค้ายหรืออื่นๆ ตามช่องผนังโดยมีความเชื่อว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความจำเริญ (บะเราะกะฮุ) แก่ตัวเขา ซึ่งที่จริงแล้วความจำเริญจะเกิดขึ้นก็ด้วยการปฏิบัติสิ่งต่างๆ ตามที่อัลลอฮุและรอฮูลกำหนด มิใช่ปฏิบัติในสิ่งที่เป็นบิตอะฮุ

2. การเยื่อนถ้ำต่างๆ ภายในภูเขาอูหุด ถ้ำหิรอธ หรือถ้ำไซรูในมัทกะฮุ และผูกผ้ายันต์ไว้ ณ ที่นั้น หรือขอดุอาอ์ที่อัลลอฮุไม่ทรงโปรด

เป็นการสร้างความลำบากให้แก่ตนเองโดยใช้เหตุ ซึ่งทั้งหมดนี้คือ บิดอะฮฺที่ไม่มีหลักฐานปรากฏแต่อย่างใด

3. การเขียนสถานที่ที่มีความเชื่อว่าเป็นส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประวัติของท่านรอซูล คืออัลลิลลอฮฺอุลยฮิวะซัลลัม เช่น *มับริอก อัน-นาเกาะฮฺ*, *บ่อน้ำอัล-คอดีม* หรือบ่อน้ำท่านอุมมานเป็นต้น และเก็บเอาดินส่วนหนึ่งจากสถานที่ดังกล่าวเพื่อนำมาเป็นสิ่งปะระาะกะฮฺแก่เขา การปฏิบัติทั้งหมดที่กล่าวนี้เป็นบิดอะฮฺทั้งสิ้น

4. การขอดุอาอ์ต่อผู้ล่วงลับในขณะที่เขียนกุบูรอัล-บะกีอฺ หรือกุบูรเหล่าชะฮีดอหฺุด โดยโยนเหรียญเงินไว้ ณ ที่นั้น ทั้งนี้โดยมีความเชื่อว่าเป็นการทำความใกล้ชิดและขอความจำเริญ นี่เป็นการกระทำผิดอันมหันต์ เพราะนั่นคือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ (ซีริก อักบับ) นั่นเอง ดังที่ผู้รู้ (อูลมะมาอ์) ทั้งหลายได้กล่าวไว้ โดยมีหลักฐานจากคัมภีร์อัลกรุอานและสุนนะฮฺของท่านรอซูล คืออัลลิลลอฮฺอุลยฮิวะซัลลัม ได้ระบุชัดเจนในเรื่องนี้ เพราะการแสดงความเคารพภักดี (อิบาดะฮฺ) นั้น ต้องกระทำเพื่ออัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียว ไม่แบ่งปันส่วนหนึ่งส่วนใดของการอิบาดะฮฺเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการขอดุอาอ์ กุรบาน (เชือดสัตว์) การบิฮานและอื่นๆ อัลลอฮฺ ชูบฮานะฮฺวะตะอาลา ตรัสไว้ว่า

﴿ وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾

﴿ ٥ ﴾ البيئنة: ٥

"และพวกเขามีได้ถูกบัญญัติมา (เพื่อให้กระทำความ
ใด) นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ด้วยความ
บริสุทธิ์ใจในการภักดีต่อพระองค์" (อัล-บัยยีนะฮฺ :
5)

และพระองค์ทรงกำชับอีกว่า

﴿ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾ ﴿ ١٨ ﴾

الجن: ١٨

"และแท้จริง บรรดามัสยิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์
ดังนั้นพวกเขาอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับ
อัลลอฮ์"

เราใคร่ขอต่ออัลลอฮ์ ชุบฮานะฮฺวะตะอะลา ได้โปรดปรับปรุง
แก้ไขสภาพของมุสลิมทั้งหลายให้ดีขึ้นไป และได้โปรดประทานให้เรา
ทั้งหลายมีความเข้าใจลึกซึ้งในกิจการศาสนาด้วยเถิด และได้โปรด
ปกป้องพวกเราและพวกเขาเหล่านั้น ให้ห่างไกลจากสิ่งที่หลงผิดที่มาจาก
จากฟิตนะฮฺ (การทดสอบด้วยความยุ่งเหยิง วุ่นวายความกดดัน

ทั้งหลาย ความพินาศ และอื่นๆ) แน่แท้ อัลลอฮ์ ทรงสดับฟัง และทรง
ตอบรับคำดุอาอ์ของทุกคน

**ข้อแนะนำสำหรับผู้บำเพ็ญหัจญ์ อุมเราะฮ์
และการเยือนมัสยิดรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม**

สิ่งจำเป็นที่ผู้บำเพ็ญหัจญ์ต้องถือปฏิบัติมีดังต่อไปนี้ :-

1. รับประทานอาหาร (เตาบะฮฺ) ด้วยความจริงใจในสิ่งที่ได้ละเมิดกระทำบาปทุกอย่าง และทำการเลือกทรัพย์สินเงินทองที่เหลื่อมล้ำ สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการบำเพ็ญหัจญ์และอุมเราะฮ์
2. สำนวมนวจา ละเว้นการพูดเท็จ ล้อเลียน ใส่ร้ายป้ายสี หรือ ตีฉันทินนินทา
3. ตั้งจิตใจให้แน่วแน่ว่าการบำเพ็ญหัจญ์หรืออุมเราะฮ์เพื่ออัลลอฮ์ (หวังความพอพระทัยจากพระองค์) และความเมตตาจากอัลลอฮ์ ชุบฮานะฮฺวะตะอาลา และหวังผลบุญในโลกหน้า และบำเพ็ญหัจญ์โดยปราศจากกิเลสทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นการไต่อดซื้อเสียงหรืออื่นๆ
4. ต้องศึกษาหาความรู้ในวิธีการบำเพ็ญหัจญ์และอุมเราะฮ์อย่างถี่ถ้วนตามข้อกำหนดของอิสลาม (บทบัญญัติ) ไม่ว่าจะเป็นบทดุอาอ์หรือวิธีการปฏิบัติ พร้อมทั้งสอบถามข้อข้องใจต่างๆ จากผู้มีความรู้ทั้งหลาย
5. เมื่อเดินทางถึงมิกออตแล้วจงทำการเลือกที่จะทำหัจญ์แบบใดแบบหนึ่ง คือหัจญ์อิฟรอต ตะมัตตุอ์ หรือหัจญ์กิรอน และสำหรับผู้ที่มีได้นำสัตว์เชือดมากับเขาด้วย จะเป็นการดีที่สุดสำหรับเขาในการ

บำเพ็ญหัจฉญ์แบบตะมัตตอุ ส่วนผู้ที่ได้นำสัตว์เชือดมากับเขาด้วยนั้น การบำเพ็ญหัจฉญ์แบบกิรอนนั้นดีที่สุดสำหรับเขา

6. ผู้ครองอิหฺรอมที่เกรงว่าจะไม่สามารถบำเพ็ญหัจฉญ์ตาม ขั้นตอนให้ครบสมบูรณ์ได้ อาจเป็นเพราะเขามีโรคประจำตัว หรือมีความ กลัวอย่างหนึ่งอย่างใด เขาก็สามารถวางเงื่อนไขแก่ตนเองว่า "ข้าพเจ้า จะปลดอิหฺรอม ณ ที่ที่สกัดกั้นข้าพเจ้ามิให้สามารถปฏิบัติหัจฉญ์ให้เป็น ที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ได้"

7. การบำเพ็ญหัจฉญ์ของเด็กเป็นที่ถูกต้อง (ใช้ได้) และได้รับผล บุญเช่นเดียวกัน แต่หัจฉญ์ของเขานั้นไม่สามารถใช้แทนหัจฉญ์ที่เป็นรুকาน ของอิสลามได้ (หมายความว่า เมื่อเขาบรรลุนิติภาวะก็จำเป็นต้อง ทำหัจฉญ์พิธีแก่ตัวเขาเองอีก)

8. ผู้ครองอิหฺรอมสามารถอาบน้ำ สระผม เกา หรือขยี้ผมได้ ดังที่เขาปรารถนา

9. อนุญาตแก่สุภาพสตรีให้ปิดหน้าได้ ในกรณีที่เธอเกรงว่า บุรุษที่ไม่ใช่สามีหรือมจะจ้องมองหน้าเธอ หรือใบหน้าของเธอจะเป็นที่จ้อง จ้องของบุรุษเพศ

10. สตรีบางคนมักจะใช้ที่คาดหัวไว้ด้านหน้า เพื่อทำให้ผ้าคลุมศีรษะของนางถูกยกระดับสูงขึ้นจากใบหน้า (เพื่อป้องกันไม่ให้ผ้า ติดกับใบหน้าด้วยความเชื่อผิดๆ) การกระทำเช่นนี้ไม่เคยมีปรากฏใน อิสลาม

11. ผู้ครองอิหฺรอมสามารถทำความสะอาดชุดอิหฺรอมที่เขาสวมอยู่ได้ หรือจะเปลี่ยนผ้าอิหฺรอมใหม่แทนผ้าอิหฺรอมที่ใช้อยู่ได้

12. บุรุษที่ครองอิหฺรอมทำการสวมเสื้อผ้าที่มีการเย็บ ปิดศรีษะ ใช้เครื่องหอมโดยไม่เจตนา (ลืม) หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาผู้นั้นก็ไม่ต้องเสียตัม

13. หยุดการกล่าว "ตัลบิยะฮฺ" เมื่อถึงกะอูบะฮฺ (บัยตุลลอฮฺ) ก่อนเริ่มเฎาะวาฟ ในกรณีผู้บ่าเพ็ญหัจญ์แบบตะมัตตุอฺ หรือทำอุมเราะฮฺ

14. ไม่มีบัญญัติให้เดินอย่างรีบเร่งในการเฎาะวาฟ นอกจากการเฎาะวาฟกุดุม และการเดินค่อนข้างเร็วนี้เฉพาะสามรอบแรกสำหรับผู้ชายเท่านั้น โดยที่หญิงไม่ต้องทำเช่นนั้น

15. หากเกิดการสงสัยว่าเขาได้เฎาะวาฟสามหรือสี่รอบ ให้คิดเอาจำนวนรอบที่น้อยไว้ก่อนและในกรณีที่มีการลังเลใจเกิดขึ้นเช่นนี้ ในขณะที่สะอ์ ก็ให้คิดเอาจำนวนน้อยไว้ก่อนเช่นกัน

16. การเฎาะวาฟหลังบ่อน้ำซัมซัม หรือหลังมะกอมอิบรอฮีม นั้นถือว่าใช้ได้ ในกรณีที่มิใช่ผู้ชนแน่นขนัด ทั้งนี้ก็เพราะว่าภายในมัสยิดทั้งหมดนั้นเป็นสถานที่ที่เฎาะวาฟได้ไม่ว่าจะเป็นชั้นพื้นดินหรือชั้นอื่นๆ ของมัสยิด

17. ไม่เป็นการควรที่สตรีจะเฎาะวาฟด้วยการแต่งตัวที่มีเครื่องประดับหรูหรา หรือใช้เครื่องหอม หรือไม่ปกปิดเอวเราะฮฺ

18. สตรีที่มีรอบเดือนหรือมีเลือดหลังคลอดในขณะครองอิหฺรอม ห้ามทำการฉีดยาฟกาะอุบะฮฺจนกว่าร่างกายของนางจะสะอาด

19. อนุญาตให้สตรีครองอิหฺรอมโดยสวมเครื่องนุ่งห่มตามใจชอบ แต่มีเงื่อนไขว่าต้องไม่เดิน หูหრა และไม่แต่งกายเลียนแบบบุรุษเพศ พร้อมทั้งไม่เปิดเครื่องประดับให้ผู้อื่นเห็น

20. การเจตนา (เนียต) ด้วยการพูดออกมาในขณะอิบาดะฮฺอื่นๆ ที่ไม่ใช่หัจญ์และอุมเราะฮฺนั้นเป็นบิตอะฮฺ

21. ห้ามมุสลิมที่บรรลุดศาสนภาวะผ่านมีกอดต่างๆ โดยไม่ครองอิหฺรอม หากบุคคลผู้นั้นมีเจตนาที่จะบำเพ็ญหัจญ์หรืออุมเราะฮฺ

22. ผู้บำเพ็ญหัจญ์หรืออุมเราะฮฺที่เดินทางโดยทางอากาศ ต้องเนียตครองอิหฺรอมเมื่อถึงเขตที่ตรงกับมีกอด และเขาควรเตรียมตัวให้พร้อมในการครองอิหฺรอมก่อนถึงมีกอด และเป็นที่ยอนุญาตแก่เขาที่จะเนียตอิหฺรอมก่อนถึงมีกอด หากเขาเกรงว่าจะหลับบนเครื่องบิน หรือเกรงว่าเขาจะลืมเนียตโดยที่เขาต้องสวมชุดอิหฺรอมก่อนขึ้นเครื่องบิน

23. หลังจากเสร็จภารกิจหัจญ์แล้ว ผู้บำเพ็ญหัจญ์บางท่านพยายามหวนมาบำเพ็ญอุมเราะฮฺอีกหลายต่อหลายครั้ง โดยการออกไปเนียตที่ *ญะรอนะฮฺ* หรือ *ตันอิม* ซึ่งการปฏิบัติเช่นนี้ไม่ปรากฏหลักฐานในอิสลามแต่อย่างใด

24. ในวัน *ตัรวิยะฮฺ* ท่านจงเนียตครองอิหฺรอม ณ ที่พักของท่าน ในมักกะฮฺโดยไม่จำเป็นต้องออกไปเนียตในมัสยิดหะรอมหรือที่ซาน

เมืองมักกะฮฺ ดังเช่นที่มุสลิมส่วนมากกระทำและไม่ต้องฎาะวาฟิ ดาร์ก่อนออกเดินทางไปมินา

25. เดินทางออกจากมินาสู่อะเราะะฟะฮฺ ในวันที่ 9 ชุลหิจญะฮฺ หลังจากดวงอาทิตย์ประกฎบนท้องฟ้าเป็นการดีที่สุด

26. ห้ามเดินทางออกจากอะเราะะฟะฮฺก่อนดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า และเมื่อดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าแล้วจึงออกเดินทางสู่มุขตะลียะฮฺ ด้วยความสงบ

27. รีบละหมาดมัฆริบควบบิฮารัฮ์ทันทีที่ถึงมุขตะลียะฮฺไม่ว่าจะถึงที่นั่นในเวลามัฆริบหรือล่วงเลยไปจนถึงอิฮารัฮ์ก็ตาม

28. การเก็บก้อนหินนั้นอนุญาตให้เก็บจากที่ไหนก็ได้ในดินแดนหะรอม ไม่เจาะจงว่าต้องเก็บจากมุขตะลียะฮฺ

29. ไม่ควรล้างก้อนหินเพราะท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสลัลม ไม่ได้ปฏิบัติเช่นนั้น และเหล่าเศาะหาบะฮฺก็เช่นกัน

30. อนุญาตแก่สตรีและเด็กที่อ่อนแอทั้งหลายและผู้ที่อยู่ในข่ายนี้ (คือคนป่วย) ให้ออกเดินทางจากมุขตะลียะฮฺไปยังมินาได้หลังจากเที่ยงคืนแล้ว

31. เมื่อผู้บ่าเพ็ญหัจญ์มาถึงมินาในวันอีดจงหยุดการกล่าวตัลบียะฮฺและขว้างญัมเราะฮฺอะเกาะบะฮฺด้วยก้อนหินเจ็ดก้อนติดต่อกัน

32. ก้อนหินที่ขว้างนั้นไม่จำเป็นต้องติดค้างอยู่ที่ญัมเราะฮฺ แต่มีข้อแม้ว่าต้องให้ก้อนหินหล่นอยู่ในที่ๆ ขว้างญัมเราะฮฺ

33. เวลาการเชื่อมต่อมันยาวเรื่อยไปจนถึงดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าของวันที่สามของวันอังคาร ดังทัศนะที่ถูกต้องที่สุดของนักวิชาการ (อุลละมาฮ์ทั้งหลาย)

34. ฎาอะวาฟิฟาฎาอะฮุเป็นรูกันหนึ่งจากรูกันต่างๆของหัจญ์ ซึ่งหัจญ์จะไม่สมบูรณ์โดยปราศจากการฎาอะวาฟิฟาฎาอะฮุ และเป็นที่ยอมรับให้ฎาอะวาฟิฟาฎาอะฮุหลังจากสิ้นสุดการค้ำแรมที่มินา

35. ผู้บำเพ็ญหัจญ์กิรอน (ควบคู่กับอุมเราะฮุ) สะแอเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและสำหรับผู้บำเพ็ญหัจญ์อิฟรอดีก็สะแอเพียงครั้งเดียวเช่นกัน

36. เป็นการประเสริฐที่สุดหากท่านสามารถเรียงลำดับกิจกรรมของพิธีหัจญ์ในวันนั้นหฺร (วันเชือด) ตามขั้นตอนต่อไปนี้: เริ่มด้วยการขว้างฎัมเราะฮุอะเกาะบะฮุ, เชือดสัตว์, โกงนหรือตัดผม, ฎาอะวาฟิฟาฎาอะฮุ และต่อด้วยการสะแอ หากทำข้อหนึ่งข้อใดก่อนหรือหลังก็ไม่เป็นไร

37. สิ่งที่ทำให้วาระการครองอิหฺรอมสิ้นสุดลงโดยสมบูรณ์คือ :

(ก) การขว้างฎัมเราะฮุอะเกาะบะฮุ

(ข) โกงนหรือตัดผม

(ค) ฎาอะวาฟิฟาฎาอะฮุพร้อมสะแอ

38. หากท่านรีบเร่งที่จะเดินทางออกจากมินา ท่านต้องเดินทางออกจากที่นั่นก่อนที่ดวงอาทิตย์จะลับขอบฟ้า

39. เด็กที่ไม่สามารถขว้างขวัมเราะสุผู้ปกครองของเขาต้องขว้างแทนเขา โดยผู้ที่ขว้างแทนจะต้องเสร็จจากการขว้างของเขาเสียก่อน

40. ผู้ที่ไม่สามารถทำการขว้างได้เนื่องจากป่วย, สูงอายุ หรือด้วยเหตุอื่นเขาต้องมอบหมายให้ผู้อื่นขว้างแทน

41. ผู้ที่ทำการขว้างแทนนั้นต้องขว้างของตนก่อน ต่อจากนั้นจึงทำการขว้างแทนผู้อื่นได้ทั้งสามขวัมเราะสุ โดยที่เขาที่ยืนอยู่ในที่เดิมที่เขาขว้างส่วนของเขาในแต่ละขวัมเราะสุ

42. ผู้บำเพ็ญหัจญ์ตะมัดตุฮฺหรือหัจญ์กิรอนซึ่งไม่ได้มีถิ่นพำนักอยู่ในเขตหะรอม บุคคลผู้นี้วาญิบต้องเชือดสัตว์พลี(ฮัจด์) นั่นคือเชือดแพะหนึ่งตัวหรือหนึ่งในเจ็ดส่วนของวัวหรืออูฐหนึ่งตัว

43. ผู้บำเพ็ญหัจญ์ตะมัดตุฮฺหรือหัจญ์กิรอนซึ่งไม่สามารถเชือดสัตว์ได้เขาต้องทดแทนการเชือดนี้ด้วยการถือศีลอดสามวันในช่วงระหว่างบำเพ็ญหัจญ์ และอีกเจ็ดวันเขาได้กลับสู่มะตุภูมิแล้ว

44. เป็นการประเสริฐยิ่งหากผู้บำเพ็ญหัจญ์จะถือศีลอดสามวันก่อนที่จะถึงวันอะเราะซะฮฺเพื่อว่าเมื่อถึงวันนั้นเขาจะไม่ได้ต้องถือศีลอดอีก หรือไม่ก็ถือศีลอดในวันตัวซริกก็ได้

45. อนุญาตให้ถือศีลอดสามวันติดต่อกันหรือไม่ติดต่อกันก็ได้ แต่ไม่อนุญาตให้เลยจากวันตัวซริก (11, 12, 13 ชุลหิจญะฮฺ) และการถือ

คืออดอีกเจ็ดวันก็เช่นเดียวกัน (อนุญาตให้ถือศีลอดติดต่อกันหรือไม่ติดต่อกันก็ได้)

46. ผู้บำเพ็ญหัจญ์ทุกคนจำเป็นต้องภูားวาพะวะดาธ (เป็นวาญิบแก่เขา) นอกจากสตรีผู้มีรอบเดือนหรือมีเลือดหลังคลอดเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้น

47. มีชุนนะฮฺให้เยี่ยมมัสยิดในปีไม่ว่าจะเป็นก่อนหัจญ์ หลังหัจญ์ หรือเวลาใดก็ได้ตลอดปี

48. ผู้เยี่ยมมัสยิดรอซูล คือลัลลลอฮฺลยฮฺวะสัลลัม นั้นชุนนะฮฺให้เขาเริ่มด้วยการละหมาด *ตะหียะตุลมัสยิด* สองหรือกะฮฺ ๓ บริเวณใดก็ได้ของมัสยิด ส่วนบริเวณที่ประเสริฐที่สุดสำหรับการละหมาดนี้ก็คือบริเวณ *ฮัร-เราะฎาฮฺ*

49. การเยี่ยมกุบูรของท่านรอซูล คือลัลลลอฮฺลยฮฺวะสัลลัม และกุบูรอื่นๆ นั้น อนุญาตให้กับสุภาพบุรุษเท่านั้นโดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่จัดเตรียมสัมภาระติดตัวด้วยความตั้งใจเดินทางเยี่ยมกุบูรเป็นการเฉพาะเจาะจง

50. การลูบคลำ จุมพิต หรือภูားวาฟรอบห้องที่เป็นกุบูรของท่านรอซูล คือลัลลลอฮฺลยฮฺวะสัลลัม นั้นเป็นบิดอะฮฺที่ไม่ปรากฏว่ามีเศาะหาบะฮฺปฏิบัติเช่นนี้ และหากมีการภูားวาฟด้วยเจตนาสร้าง ความใกล้ชิดกับท่านรอซูล คือลัลลลอฮฺลยฮฺวะสัลลัม แล้วละก็ การกระทำเช่นนั้นถือเป็นการชริก

51. ไม่นอญูฎาตแก่คนหนึ่งคนใดขออดุอาฮ์ต่อท่านรอสูล ค็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม เพื่อให้ท่านสนองตอบความต้องการของเขา เพราะการทำเช่นนั้นเปรียบเสมือนการตั้งภาคีต่ออัลลฮอนันเอง

52. ชีวิตของท่านรอสูล ค็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งอยู่ภายในญูญูรนั้นเป็นชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่เหมือนกับชีวิตของท่านก่อนสิ้นชีพ และไม่มีผู้ใดทราบว่าเป็นอย่างไรนอกจากอัลลฮอฮุ ซุบฮานะฮฺวะตะอาลา แต่เพียงพระองค์เดียว

53. สิ่งที่อยู่เียนญูญูรของท่านรอสูล ค็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม บางท่านพยายามวอนขออดุอาฮ์ต่างๆ ณ ที่ญูญูรของท่านรอสูล ค็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ด้วยการหันหน้าสู่ญูญูรพร้อมทั้งยกมือทั้งสองนั้นเป็นบิตอะฮฺเช่นกัน

54. การเียนญูญูรของท่านรอสูล ค็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม นั้นไม่ใช่เป็นสิ่งจำเป็น(วาญิบ) และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพิธีหัจญ์อย่างที่บางท่านเข้าใจ

55. ส่วนหนึ่งของหะดีษนบี ค็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งมีบางท่านมาอ้างเกี่ยวกับกรอนุโลมให้จัดเตรียมสัมภาระติดตัวเพื่อตั้งใจเดินทางเียนญูญูรนั้นเป็นหะดีษอ่อนมากไม่อาจใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงหรือไม่ก็เป็นหะดีษที่อยู่ในชั้นอุปลโลกนขึ้นันมา (หะดีษเท็จ)

ดูอาร์ทั่วไป

ดูอาร์นี้เหมาะสำหรับกรวอนขอหรือใช้กล่าวตาม
สะดวก ไม่ว่าจะขณะที่อยู่อะเราะซะฮฺหรือสถานที่
อื่นๆ ในดินแดนหะรอมหรือสถานที่ใดก็ตามเพื่อ
ขอดูอาร์

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي
وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيْيَ وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ
فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ مَحْتَبِي»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอต่อพระองค์ซึ่งการอภัยและความปลอดภัยใน
ภารกิจศาสนาของข้าและในกิจการต่างๆ ในโลกนี้ของข้า ในครอบครัว
ของข้า ในทรัพย์ของข้า ข้าแต่อัลลอฮฺฯ ได้โปรดปกปิดเอาเราะฮฺ(อวัยวะ
สิ่งนำตาหนี) ต่างๆ ของข้า และได้โปรดประทานความสงบสุขและสิ่งดี
งามแก่ข้าด้วยเถิด ข้าแต่อัลลอฮฺฯ ได้โปรดปกป้อง พิทักษ์รักษาตัวข้าจาก
ทุกสิ่งที่อยู่ด้านหน้าของข้า สิ่งที่อยู่ด้านหลังของข้า สิ่งที่อยู่ด้านขวาของ
ข้า สิ่งที่อยู่ด้านซ้ายของข้า สิ่งที่อยู่เบื้องบนของข้า และด้วยความ

ยิ่งใหญ่ของพระองค์ ขอให้ข้าห่างไกลจากความพินาศที่มาจากเบื้อง
ล่างของข้า(คือธรณีพิบัติ เช่น แผ่นดินสูบ เป็นต้น)"

«اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ
عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺโปรดประทานสุขภาพและพละนาภัยที่ดีแก่ร่างกายของ
ข้า ข้าแต่อัลลอฮฺโปรดประทานสุขภาพที่ดีแก่ระบบการรับฟังของข้า ข้า
แต่อัลลอฮฺโปรดประทานสุขภาพที่ดีแก่สายตาของข้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
ที่ควรแก่การสักการะนอกจากพระองค์ ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอความคุ้มครอง
และการคุ้มครองต่อพระองค์ให้ปลอดภัยจากการปฏิเสธ (กัฟรฺ) หลุดพ้น
จากความยากจนและการเนรคุณ ปลอดภัยจากการถูกลงโทษในหลุม
ศพ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การสักการะนอกจากพระองค์"

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا
عَلَىٰ عَهْدِكَ، وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا

صَنَعْتُ، أَبَوْءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبَوْءُ لَكَ بِذَنْبِي،
فَاغْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺพระองค์คือพระผู้อภิบาลของข้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควร
แก่การสักการะนอกจากพระองค์ ผู้ซึ่งตัวข้าคือบ่าวของพระองค์ และข้า
เป็นผู้ยอมรับและยังคงรักษาคำมั่นสัญญาต่อพระองค์ในการปฏิบัติ
ตามที่พระองค์ทรงบัญชาและที่พระองค์ห้ามเท่าที่ข้ายังสามารถทำได้
และข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความชั่วที่ข้าได้กระทำ และข้า
สำนึกในความโปรดปรานของพระองค์ที่ทรงเมตตาตามอบให้แก่ข้า และ
ข้ายอมรับสารภาพในบาป (ความผิด)ของข้า ขอพระองค์ทรงโปรดอภัย
แก่ข้าด้วยเถิด แท้จริงไม่มีผู้ใดสามารถขออภัยให้แก่สิ่งชั่วร้ายต่างๆ ได้
นอกจากพระองค์"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَمِنَ الْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
غَلَبَةِ الدِّينِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้าพ้นจากความลำบากและความ
โศกเศร้า ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความอ่อนแอ ความ

เกียจคร้าน ความตระหนี่ และความขี้ขลาด และข้าขอความคุ้มครองต่อ
พระองค์ให้พ้นจากการมีหนี้สิน และการถูกผู้คนที่หลายกตขี้ขมเหง"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرِّضَى بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَبَرَدَ الْعَيْشِ
بَعْدَ الْمَوْتِ، وَلَذَّةَ النَّظَرِ فِي وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَالشُّوقِ
إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، وَأَعُوذُ
بِكَ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَعْتَدِيَ أَوْ يُعْتَدَى عَلَيَّ أَوْ
أَكْتَسَبَ خَطِيئَةً أَوْ ذَنْبًا لَا تَغْفِرُهُ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอแต่พระองค์ซึ่งความยินดี (พอใจ) หลังจากการ
ตัดสินชี้ขาด (ของพระองค์) และขอต่อพระองค์ซึ่งชีวิตความเป็นอยู่ที่
ร่มเย็นหลังจากการตาย และขอต่อพระองค์ซึ่งความสุขใจในการชื่นชม
พระพักตร์ที่ทรงเกียรติของพระองค์ และมีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะ
พบเห็นพระองค์โดยไม่เกิดอันตรายใดๆ ทั้งสิ้น และฯ ไม่ถูกทดสอบด้วย
สิ่งที่ทำให้หลงผิด หรือในกรณีที่ข้าจะทำการขมเหงผู้อื่น หรือจะถูกขม
เหงจากผู้อื่น ข้าขอให้งานไกลต่อกรที่ข้าจะเป็นผู้คุกคามผู้อื่น หรือเป็น
ผู้ที่ถูกคุกคาม ข้าขอให้งานไกลจากการทำความผิด หรือการทำบาป
ใดๆ ที่พระองค์จะไม่ทรงให้อภัย"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ، اللَّهُمَّ
 اهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَعْمَالِ وَأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي
 لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَاتِي لَا يَصْرِفُ عَنِّي
 سَيِّئَاتِي إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي، وَوَسِّعْ لِي فِي
 دَارِي وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้าพ้นจากการหวนกลับไปสู่
 ความชราภาพ ข้าแต่อัลลอฮฺขอพระองค์ทรงนำข้าสู่การประพฤติปฏิบัติ
 ที่ดี ไม่มีผู้ใดที่จะนำไปสู่การงาน และการมีมารยาทอันดีงามได้นอกจาก
 พระองค์เท่านั้น ขอพระองค์ทรงหันข้าให้ห่างไกลจากการมีมารยาทที่
 เลวทราม ไม่มีผู้ใดจะหันเหมารยาทที่เลวทรามๆไปจากข้า ได้นอกจาก
 พระองค์เท่านั้น ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดแก้ไขปรับปรุงในเรื่องศาสนกิจของ
 ข้าให้ดียิ่งขึ้น และโปรดขยายที่อยู่ของข้าให้เป็นที่กว้างขวาง(คือพอใจที่
 จะอาศัยอยู่ในบ้านอย่างปลอดภัย) และโปรดประทานความบะเราะ
 กะฮฺ (ความจำเริญ) ในริซกีของข้าด้วยเถิด"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقَسْوَةِ وَالْغَفْلَةِ وَالذَّلَّةِ
وَالْمَسْكِنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالشَّقَاقِ
وَالسُّمْعَةِ وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصُّمِّ وَالْبُكْمِ وَالْجُدَامِ
وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّهَا أَنْتَ
خَيْرٌ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอบพระองค์ทรงโปรดให้ข้าห่างไกลจากความแข็งกระด้าง ความหลงลืม ความเฉลอเรอ ความตกต่ำ และความยากไร้ ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอบพระองค์ทรงโปรดให้ข้าห่างไกลจากการณรคุณ การทำสิ่งที่ไม่ดี การแตกแยกหมู่คณะ การมีชื่อเสียงและการอื้ออวด ข้าขอต่อพระองค์ให้ห่างไกลจากการเป็นบ้า ไข้ หนอง โรคเรื้อน และโรคร้ายอื่นๆ ด้วยเถิด ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดประทานความเกรงกลัวให้มืออยู่ในจิตใจและจิตสำนึกของข้า โปรดชักฟอก ชัดเกลาคจิตใจ และจิตใต้สำนึกของข้าให้ผ่องแผ้วด้วยเถิด พระองค์คือผู้ที่ดีที่สุดในการชำระล้างชัดเกลาคจิตใจ เพราะพระองค์คือผู้ปกครองจิตใจและเป็นผู้อภิบาลของมัน"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا
يُخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ
لَهَا»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้า ห่างไกลจากความรู้ที่ไม่ให้
คุณประโยชน์ จากจิตสำนึกที่ไม่มีความยำเกรง จากความต้องการที่ไม่
รู้จักพอ และจากคำวอนขอ (ขอคุณอา) ที่ไม่ได้รับการตอบรับ"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ
أَعْمَلْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَلِمْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ
أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ
عَافِيَتِكَ، وَفَجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงทำให้ข้าห่างไกลจากสิ่งชั่วร้ายที่ตัวข้าได้
กระทำ และจากสิ่งชั่วร้ายที่ตัวข้ามิได้กระทำ ข้าขอต่อพระองค์ให้
ห่างไกลจากสิ่งชั่วร้ายที่ตัวข้าล่วงรู้ และจากสิ่งชั่วร้ายที่ตัวข้าไม่ล่วงรู้ ข้า
แต่อัลลอฮฺ ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการสูญเสียสิ่งอันดีของ

พระองค์ที่ได้ประทานลงมา และจากการผันเปลี่ยนความสุข ความมี
สุขภาพที่ดี และความปลอดภัยทรงประทานมาให้ และจากการประสบ
เคราะห์กรรม (การชำระสะสาง หรือการถูกลงโทษ) จากการไม่สำนึกใน
บุญคุณของพระองค์ และจากทุกสิ่งที่จะนำมาซึ่งความพิโรธของ
พระองค์"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَدْمِ وَالترَّدِي، وَمِنَ الْغَرَقِ
وَالْحَرَقِ وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ
عِنْدَ الْمَوْتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ طَمَعٍ يَهْدِي إِلَى طَبَعٍ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความพินาศ
ความเสื่อมสลาย(มลาย) จากการจมน้ำ จากการโดนเพลิงไหม้ จากการ
ชราภาพ และข้าขอต่อพระองค์ทรงโปรดให้ข้าพ้นจากการตายด้วยการ
ถูกสัตว์พิษขบกัด และขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้าห่างไกลจากความโลก
ซึ่งจะดื่มซาบแน่นอยู่ในสันดาน"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ
وَالْأَهْوَاءِ وَالْأَدْوَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدِّينِ، وَقَهْرِ
الْعَدُوِّ وَشَهَاتَةِ الْأَعْدَاءِ»

"ข้าแต่พระองค์ ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้น่าห่างไกลจากการมี
มารยาทที่ต่ำทราม จากกิจกรรมต่างๆ ที่ชั่วช้า จากกิเลสที่ใฝ่ต่ำ และ
จากเหล่าโรคภัย และข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้น่าห่างไกลจาก
การล่มจมจากการเป็นหนี้สิน จากการคุกคามของศัตรู และจากการ
สาปแช่งของเหล่าผู้ปองร้าย"

«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ
لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا
مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلْ
الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ، رَبِّ أَعْنِي وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ،
وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهُدَى لِي»

"ข้าแต่อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงโปรดแก้ไขปรับปรุงกิจการศาสนาของข้าด้วยเถิด ซึ่งสิ่งนี้คือหัวใจของการทำงานต่างๆ ของข้า และขอพระองค์ทรงโปรดแก้ไขปรับปรุงการงานต่างๆ ของข้าในโลกนี้ ซึ่งนั่นคือที่ทำมาหากินของข้า และได้โปรดแก้ไขปรับปรุงกิจการงานในโลกหน้าของข้า เพราะมันคือสถานที่ที่ข้าพระองค์ต้องกลับไปสู่ และขอพระองค์ทรงโปรดบันดาลให้ชีวิตนี้ของข้าเป็นที่สะสมเพิ่มพูนความดีแก่ตัวข้า และขอพระองค์ทรงโปรดบันดาลให้การตายของข้าเป็นการยุติตัวข้าจากสิ่งชั่วร้ายของข้าด้วยเถิด โอ้พระผู้อภิบาลของข้า ข้าขอต่อพระองค์ทรงโปรดดูแลตัวข้า โปรดอย่าได้เข้มงวดกับตัวข้า โปรดประทานชัยชนะแก่ข้า โปรดอย่านำความปราชัยมาสู่ข้า โปรดชี้แนะตัวข้า และโปรดเอื้ออำนวยชี้แนะหนทางที่ดีให้แก่ข้าด้วยเถิด"

«اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي ذَكَرًا لَكَ، شَكَرًا لَكَ، مَطْوَعًا لَكَ،
مُحِبًّا إِلَيْكَ، أَوْهَا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ
حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي
وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَأَسْأَلُ سَخِيمَةَ صَدْرِي»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงโปรดบันดาลให้ข้าหมั่นรำลึกถึงพระองค์เสมอ หมั่นขอบคุณพระองค์ หมั่นจงรักภักดีต่อพระองค์ มอบตัวแก่พระองค์ วอนขอต่อพระองค์เสมอและหวนกลับไปสู่อุบัติกรรมคุณของข้า ขอพระองค์ทรงโปรดรับการขออภัยโทษของข้า โปรดชำระล้างความผิดของข้า ขอพระองค์โปรดตอบรับคำวอนขอของข้า ขอพระองค์โปรดให้ข้ามั่นอยู่ในจุดยืน(หลักการ)ของข้า ขอพระองค์ทรงโปรดชี้แนวทางให้แก่จิตใจของข้า ขอพระองค์ทรงโปรดให้ความปราดเปรื่องแก่โวหารของข้า และขอพระองค์ทรงโปรดมลายความอิจฉา ริษยาในทรวงอกของข้าด้วยเถิด"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ،
وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا
سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعَلَّمُ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعَلَّمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ بِمَا تَعَلَّمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์โปรดประทานความมั่นคงในการงาน การยืนหยัดต่อสู้อย่างหนักหน่วงที่ถูกต้อง ขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้า เป็นผู้ที่ขอบคุณ

ในนิมิต(ความโปรดปราน)ที่พระองค์ประทานให้ เป็นผู้มีความสำรวม ในการถวายความภักดีต่อพระองค์ ข้าขอต่อพระองค์โปรดบันดาลให้ข้า มีจิตสำนึกที่ถูกต้อง เป็นผู้มีความที่ตรงกับจิตใจ ข้าขอต่อพระองค์ซึ่งสิ่ง ดิغامทั้งหลายที่พระองค์ทรงทราบ ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้ ห่างไกลจากสิ่งชั่วร้ายทั้งปวงที่พระองค์ทรงทราบ และพระองค์เท่านั้นที่ ทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่งที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า"

«اللَّهُمَّ أَهْمَنِي رُشْدِي، وَقِنِي شَرَّ نَفْسِي، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ
الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ بِعِبَادِكَ
فِتْنَةً فَتَوَفَّنِي إِلَيْكَ مِنْهَا غَيْرَ مَفْتُونٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْ
حُبِّكَ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงชี้ทางที่ถูกต้องแก่ข้า และทรงปกป้องข้า ให้พ้นจากความชั่วที่มีอยู่ในตัวของข้า ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรง บันดาลให้ข้าเป็นผู้ที่ทำกุศลกรรมต่างๆ ละเว้นจากสิ่งต้องห้ามต่างๆ

โปรดให้ข้าเป็นผู้มีความเชื่อเพื่อต่อผู้ยากไร้ โปรดประทานอภัยโทษแก่ข้า โปรดเมตตาข้า และหากพระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้ความพินาศประสบแก่เหล่าป่าวของพระองค์แล้วละก็ขอพระองค์โปรดให้ข้ารอดพ้นจากความพินาศนั้นด้วยเถิด ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอโปรดประทานความรัก ความเอ็นดูของพระองค์แก่ข้า และขอให้ข้ารักผู้ที่รักพระองค์ และโปรดบันดาลให้ข้ามีความรักในกิจการอันจะทำให้ตัวข้าได้เข้าใกล้ชิดและได้รับความรักความเอ็นดูจากพระองค์ด้วยเถิด"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ، وَخَيْرَ الثَّوَابِ، وَتَبَّتْ نِيَّتِي وَثَقُلَ مَوَازِينِي، وَحَقَّقْ إِيْمَانِي، وَارْزُقْ دَرَجَتِي، وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي وَعِبَادَتِي وَاغْفِرْ خَطِيئَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ "

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอต่อพระองค์ด้วยการวอนขอ(ดูอาฮ์)ที่ดีที่สุด การได้รับความสำเร็จที่สูงที่สุด การได้รับผลบุญที่สูงที่สุด ขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้า มีความมั่นคงแน่วแน่และโปรดประทานให้ตาซึ่งกุศลกรรมของข้า มีน้ำหนัก ให้ได้รับความสำเร็จในการศรัทธาของข้า ยกกระตือรือร้นของข้า ตอบแทนผลบุญให้กับการละหมาด และการเคารพภักดีของข้า โปรด

อภัยโทษในความผิดพลาดของข้า และขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้าได้เข้า
อยู่ในสรวงสวรรค์ชั้นสูงสุดด้วยเถิด"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ، وَخَوَاتِمَهُ، وَجَوَامِعَهُ،
وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَظَاهِرَهُ وَبَاطِنَهُ، وَالدرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ
الْجَنَّةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِي، وَتَضَعَ
وِزْرِي، وَتُطَهِّرَ قَلْبِي، وَتُحْصِنَ فَرْجِي، وَتَغْفِرَ لِي ذَنْبِي،
وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอต่อพระองค์ซึ่งบ่อเกิดแห่งกุศลกรรมต่างๆ ผล
สุดท้ายและองค์ประกอบของมัน การเริ่มด้วยความดีจบลงด้วยความดี
สิ่งที่เปิดเผยของมัน สิ่งที่แอบแฝงของมัน และข้าขอต่อพระองค์โปรด
ประทานสวรรค์ชั้นสูงสุดแก่ข้าด้วยเถิด ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอต่อพระองค์
ได้โปรดยกระดับความจำของข้า โปรดมลายความผิดพลาดของข้า ชะ
ล้างจิตใจของข้า สงวนอวัยวะเพศของข้า ให้อภัยในความผิดของข้า
และขอพระองค์โปรดประทานสรวงสวรรค์ชั้นสูงสุดแก่ข้าด้วยเถิด"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ فِي سَمْعِي، وَفِي بَصَرِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي أَهْلِي، وَفِي مَحْيَايَ، وَفِي عَمَلِي، وَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงโปรดประทานความบะเราะาะกะฮฺ(จำเริญ) ให้บังเกิดแก่การได้ยินของข้า การมองเห็นของข้า รูปร่างของข้า กิริยามารยาทของข้า ครอบครัวของข้า ชีวิตของข้า กิจการงานของข้า และทรงโปรดรับกุศลกรรมต่างๆ ของข้า และข้าขอพระองค์ทรงโปรดประทานสรวงสวรรค์ชั้นสูงสุดแก่ข้าด้วยเถิด"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، اللَّهُمَّ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ، اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ، اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا وَأَكْرِمْنَا وَلَا تِهِنَّا، وَأَعْطِنَا وَلَا تَحْرِمْنَا، وَآثِرْنَا وَلَا تُؤْثِرْ عَلَيْنَا. اللَّهُمَّ

أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا، وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الآخِرَةِ

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ โปรดให้ข้าห่างไกลจากความลำบาก ทุกข์ยากในเคราะห์กรรม (การทดสอบ) จากการถูกลิขิต (ถูกกำหนด) ที่มีดมน จากการเยาะเย้ยของศัตรู ข้าแต่อัลลอฮฺผู้ทรงพลิกผันหัวใจขอทรงทำให้หัวใจของพวกเรามั่นคงบนศาสนาของพระองค์ ด้วยเถิด ข้าแต่อัลลอฮฺผู้ทรงเปลี่ยนแปลงหัวใจ โปรดเปลี่ยนแปลงหัวใจของเราให้ภักดีต่อพระองค์ ข้าแต่อัลลอฮฺโปรดประทานความรุ่งเรืองแก่เรา และโปรดอย่าให้เราประสบกับความขาดแคลน และโปรดประทานความจำเริญแก่เรา ขอพระองค์อย่าให้เราประสบกับความตกต่ำ ขอพระองค์โปรดเอื้อเพื่อเรา อย่าได้ยุติการเอื้อเพื่อแก่เรา โปรดอนุเคราะห์ และโปรดอย่าทำความกดดันใดๆ แก่เรา ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดทำให้มันปลายการงานต่างๆ ของเราดีอยู่เสมอ ขอพระองค์โปรดปกป้องพวกเรา ให้รอดพ้นจากความอัปยศของโลกนี้ และได้โปรดให้พวกเรารอดพ้นจากการถูกทรมานในปรโลกด้วยเถิด"

«اللَّهُمَّ اِفْسِمَ لَنَا مِنْ خَشِيَّتِكَ مَا تَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
 مَعْصِيَّتِكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تَبْلُغُنَا بِهِ جَنَّتَكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ
 مَا تَهْوُونَ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا
 وَأَبْصَارِنَا وَقُوَاتِنَا مَا أَحْيَيْنَا وَاجْعَلْهَا الْوَارِثَ مِنَّا،
 وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا
 تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي
 دِينِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا بِذُنُوبِنَا مَنْ لَا يَخَافُكَ وَلَا يَرْحَمُنَا»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดแบ่งปันความเกรงกลัวพระองค์ให้แก่เรา ซึ่งจะคิด
 กันไม่ให้เรากระทำการที่พระองค์ทรงห้าม โปรดให้เรามีความภักดีต่อ
 พระองค์ ซึ่งมันจะนำเราไปสู่สรวงสวรรค์ของพระองค์ และโปรดให้เรา
 มีความเชื่อมั่น (ยะกิน) ซึ่งมันจะทำให้เรารู้สึกไม่กดดันต่อความลำบากใน
 โลกนี้ และโปรดบันดาลให้เรามีความสุขต่อการฟัง และต่อการมองของ
 เรา ต่อสุขภาพพลานามัยของเรา ทั้งนี้เพื่อสามารถปฏิบัติสิ่งที่พระองค์
 พอพระทัยในตัวเรา และโปรดบันดาลให้สิ่งที่กล่าวมานี้เป็นแนวทางของ
 ชีวิตแก่ผู้ปฏิบัติสืบต่อจากเรา และโปรดทำให้การต่อสู้ของเราสามารถ
 ด้านทานผู้ที่เบียดเบียนเรา โปรดทำให้เรามีชัยต่อผู้เป็นปรปักษ์กับเรา

และขอพระองค์โปรดอย่าทำให้ข้าหมกมุ่นกับโลกดุนยานี้ และให้ความสำคัญแก่มันมากเกินไปจนเกินกว่าโลกอาคิเราะฮ์ และขอพระองค์โปรดอย่าให้เราประสบความเดือดร้อนจนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติศาสนกิจของเรา และโปรดอย่าทำให้ผู้ที่ไม่เกรงกลัวพระองค์และผู้ที่ไม่มีความเมตตาต่อเรามาใช้อ่านาจากดซีเรา"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ،
وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْفَوْزَ بِالسُّبْحَةِ
وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ»

"ข้าแต่อัลลอฮ์ แท้จริงข้าขอต่อพระองค์ซึ่งบรรดาสิ่งที่ดึงดูดความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ บรรดาสิ่งที่มุ่งหมายเพื่อการอภัยโทษของพระองค์ ขอต่อพระองค์ซึ่งความปลอดภัยจากการกระทำผิดทุกอย่าง และได้รับสิ่งที่ดีทุกชนิด และมีชัยได้เข้าสรวงสวรรค์ และรอดพ้นจากไฟนรก"

«اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لَنَا ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا عَيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا
إِلَّا فَرَّجْتَهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةُ هِيَ لَكَ رِضًا وَلَنَا صَلاَحٌ إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์โปรดอย่าได้ละโทษใดๆ เหลือค้างไว้กับพวกเรานอกจากพระองค์ได้ทรงอภัยให้ และโปรดอย่าได้ให้ความกระวนกระวายใจและความโศกเศร้าค้างคาไว้กับพวกเรา นอกจากพระองค์ทรงปัดเป่าให้หมดไป และโปรดอย่าทรงให้หนี้สินใดๆ ค้างคาไว้กับพวกเรา นอกจากพระองค์ทรงชำระให้ และโปรดอย่าให้ความต้องการใดๆ ในโลกนี้และในโลกหน้าค้างคาไว้กับพวกเรา นอกจากพระองค์ได้ทรงจัดการให้ ใ้ ผู้ทรงมีความเมตตายิ่งกว่าผู้มีเมตตาทั้งปวง"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ، تَهْدِي بِهَا قَلْبِي، وَتَجْمَعُ بِهَا أَمْرِي، وَتَلَمِّ بِهَا شَعْبِي، وَتَحْفَظُ بِهَا غَائِبِي، وَتَرْفَعُ بِهَا شَاهِدِي، وَتُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِي، وَتُرَكِّبِي بِهَا عَقْلِي، وَتُلْهِمْنِي بِهَا رُشْدِي، وَتُرُدُّ بِهَا الْفِتْنَ عَنِّي، وَتَعْصِمْنِي بِهَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอความเมตตาจากพระองค์ ซึ่งอันความเมตตาในที่พระองค์จะทรงใช้มันชี้้นำจิตใจของข้า รวมถึงการงานของข้า ยึดมั่นสมาธิการทำงานของข้า ปกป้องผู้คนและสิ่งของที่ข้าทิ้งไว้เบื้องหลัง

โปรดเชิดชูผู้ที่อยู่กับข้า ทำให้ใบหน้าของข้าส่องแผ้ว นำความเจริญให้
การงานของข้า สองทางที่ถูกต้องแก่ข้า บัดเปาความพินาศให้พ้นไปจาก
ข้า และคุ้มครองข้าให้พ้นจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفَوْزَ يَوْمَ الْقَضَاءِ، وَعَيْشَ السُّعْدَاءِ،
وَمَنْزِلَ الشُّهَدَاءِ، وَمُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ، وَالنَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ข้าขอต่อพระองค์ซึ่งความมีชัยในวันแห่งการตัดสิน ข้า
ขอให้อยู่ในหมู่ของผู้ได้รับความสุข ได้อยู่ในหมู่ผู้ที่พลีชีพเพื่อหนทาง
อิสลาม และได้อยู่ร่วมกับบรรดานบีทั้งหลาย และการมีชัยเหนือศัตรู"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صِحَّةً فِي إِيْمَانٍ، وَإِيْمَانًا فِي حُسْنِ خُلُقٍ،
وَنَجَاحًا يَتَّبِعُهُ فَلَاحٌ، وَرَحْمَةً مِنْكَ وَعَافِيَةٌ مِنْكَ، وَمَغْفِرَةٌ
مِنْكَ وَرِضْوَانًا»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงให้มีความถูกต้องในการศรัทธา และ
มีการศรัทธาด้วยจริยธรรมอันดีงาม ได้รับความสำเร็จและชัยชนะ ข้าขอ
ความเมตตาจากพระองค์ให้มีพละนามััยที่ดี และได้รับการอภัย และ
ความพอพระทัยของพระองค์"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصَّحَّةَ وَالْعِفَّةَ، وَحُسْنَ الْخُلُقِ،
وَالرِّضَا بِالْقَدْرِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ
شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ ขอต่อพระองค์โปรดให้ข้ามีสุขภาพสมบุรณ์ มีความ
บริสุทธิ์ มีมารยาทที่ดีงาม มีความพอใจในลิขิตของพระองค์ ข้า
แต่อัลลอฮฺ ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้ปลอดภัยจากความเลว
ที่มาจากตัวข้าเอง และปลอดภัยจากความชั่วของทุกสรรพสิ่งที่พระองค์
เป็นผู้กำหนดมัน แท้จริงผู้อภิบาลของข้า เป็นผู้ที่อยู่บนความเที่ยงธรรม"

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي، وَتَرَى مَكَانِي، وَتَعْلَمُ سِرِّي
وَعَلَانِيَتِي، لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي، أَنَا الْبَائِسُ الْفَقِيرُ
الْمُسْتَعِيثُ الْمُسْتَحِيرُ الرَّجُلُ الْمُسْفِقُ الْمُقْرُّ الْمُعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ،
أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمَسْكِينِ، وَأَبْتَهَلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالُ الْمَذْنِبِ

الدَّلِيلِ، وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَائِفِ الضَّرِيرِ، دُعَاءَ مَنْ
 خَضَعَتْ لَكَ رَقَبَتُهُ وَفَاضَتْ لَكَ عَيْنَاهُ وَذَلَّ جَسَدُهُ وَرَغِمَ
 أَنْفُهُ لَكَ»

"ข้าแต่อัลลอฮฺ แท้จริงพระองค์ทรงสดับฟังคำวอนของข้า ทรงมองเห็นที่
 ที่ข้าอยู่ ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ปกปิดและสิ่งเปิดเผยของข้า ซึ่งข้าไม่อาจ
 ปิดบังสิ่งใดต่อพระองค์เลยในกิจการงานของข้าพระองค์ และข้าก็คือผู้ที่
 ต้องพึ่งพาพระองค์ เป็นผู้ยากไร้ เป็นผู้วอนขอความช่วยเหลือ เป็นผู้วอน
 ขอความกรุณาอนุเคราะห์ เป็นผู้เกรงกลัว เป็นผู้นำเสนอ เป็นผู้ยอมรับ
 บาปต่อพระองค์ และข้าวอนขอต่อพระองค์ ด้วยการวอนขอของผู้มีบาป
 และเป็นผู้ที่ต่ำต้อย และข้าวอนขอ (ดูอาห์) ต่อพระองค์ด้วยการวอนขอ
 ของผู้ที่เกรงกลัว ของผู้ที่ไร้ที่พึ่ง และเป็นการวอนขอของผู้ที่ยอมก้มคอ
 ลงนอบน้อมต่อพระองค์ ถวายตัวอย่างต่ำต้อยต่อพระองค์ จรดจมูกลง
 เพื่อภักดีต่อพระองค์อย่างแท้จริง"

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله

وصحبه وسلم